

34 JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS 1999 TAPAHTUMAKALENTERI 1999

**SEURAAVA LEHTI 1/99 ILMESTYY 18.4.1999
AINEISTO LEHTIEN 28.3. MENNESSÄ**

HELMIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
5	1	2	3	4	5	6	7
6	8	9	10	11	12	13	14
7	15	16	17	18	19	20	21
8	22	23	24	25	26	27	28
9							
10							

MAALISKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
9	1	2	3	4	5	6	7
10	8	9	10	11	12	13	14
11	15	16	17	18	19	20	21
12	22	23	24	25	26	27	28
13	29	30	31				
14							

HUHTIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
13				1	2	3	4
14	5	6	7	8	9	10	11
15	12	13	14	15	16	17	18
16	19	20	21	22	23	24	25
17	26	27	28	29	30		
18							

HELMIKUU

- 2.2. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
3.2. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
aina keskiviikkoisin
- 7.2. su JOY-lehti 1/99 ilmestyy
- 9.2. ti klo 19.00 "Sainin seura"
joka toinen tiistai
- 11.2. to klo 18.00-19.00
askartelukerho alkaa
aina torstaisin
- 14.2. su klo 13.00-15.00
TALVITAPAHTUMA
Rantaniityllä
- 17.2. ke klo 18.00 INFO
sähkön kilpailuttamisesta
JUPPERIN KOULULLA
- 18.2. to klo 17.00-20.00
tiedotustilaisuus
PALOMÄEN KAAVASTA

MAALISKUU

- 2.3. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 28.3. su aineisto JOY-lehteen 2/99

HUHTIKUU

- 4.4. su PÄÄSIÄISPÄIVÄ
- 6.4. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 13.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 18.4. su JOY-lehti 2/99 ilmestyy
- 27.4. ti klo 18.30
YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

TOUKOKUU

- 4.5. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- SIIVOUS- JA RANTATALKOOT

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipäantie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 22. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOAIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198.

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1999

PUHEENJOHTAJA:	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenukuja 1	852 1353
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN		
Varsinaisina jäseninä:	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä:	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.

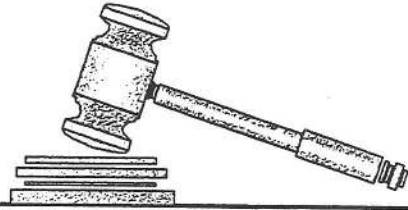
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saira Salonen

KANSIKUVA: Talvista Jupperia marraskuussa 1998, kuvannut SAINI LANU

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

1

Kaavoitusta seurattava valppaasti

Kaupungin kaavoitussuunnitelmat ovat jälleen kerran murrosvaiheessa. Pääkaupunkiseudun odotettua voimakkaampi väestönkasvu ja liikennesuunnitelmista käynnistynyt keskustelu ovat Espoossa synnyttäneet tarpeen tarkastella uudelleen kaavoitusohjelman lähtökohtia ja aikataulua. Pääasiassahan keskustelu koskee tietysti mahdollisia uusia kerrostaloalueita, eteläisen Espoon asutuksen tiivistämistä ja Leppävaaran keskustan tuntumaan sijoitettavaa asutusta. Mikäli kaupunki omaksuu voimakkaana jatkuvan väestönkasvun ja siihen liittyen myönteisen kannan metron rakentamiseen, muuttuvat Espoon kaupunkisuunnittelun perusteet olennaisesti. Varsinkin eteläinen Espoo tulee muuttumaan rajusti. Muutoin metron rakentaminen ei voi olla taloudellisesti perusteltua.

Asutuksen tiivistämisen ajatus saattaa heijastua kaavoitustyössä laajemmallekin. Pari viikkoa sitten saimme Länsiväylästä lukea, miten Laaksolahti on "juppimainen". "*Alue heittää tunteen, että se kuuluu vain siellä asuville ja on juppimainen.*" Lause on YTV:n asiantuntijariihen arvioinnista, joka tarkasteli neljää aluetta pääkaupunkiseudulla. Tässä tarkastelussa Laaksolahteen luettiin niin Jupperi kuin Lähderantakin.

Itseriittoisuudesta ja omahyväisyydestä asiantuntijat vapauttaisivat meidät lisärakentamisella ja asutuksen tiivistämisellä, jolloin palvelut paranisivat ja oman auton pakkokäyttö vähenisi. Tosin osa arvioitsijoista suhtautuu näihin keinoihin kriittisesti peläten tällaisen kehityksen pilaavan koko viihtyisän omakotialueen. Luulen, että me paikalliset asiantuntijat eli asukkaat olemme jälkimmäisten eli kriittisesti suhtautuvien kanssa samaa mieltä.

Palomäen alueen kaavoitus

Lähinnä kaupungin kaavoitussuunnitelmien nykyinen murrosvaihe koskee alueita, joissa kaavoitus on kesken tai sitä ei ole vielä aloitettukaan. Jupperissa kaavoituksellisesti keskeneräinen alue on sen eteläinen osa, *Palomäen alue*. Kaavoituksen lähtökohtina ovat olleet samat periaatteet, joita on noudatettu Jupperin kahdessa vahvistetussakin kaavassa,

Jupperinmetsässä ja Jupperinrannassa. Tavoitteena on ollut suhteellisen väljä ja vihreä pientaloasutus. Osa asukkaista ja maanomistajista odottaa kärsimättömästi kaavan valmistumista. Vaikuttaa siltä, että kaikki asukkaat eivät kuitenkaan jaa tätä kiirettä. Tällaisessa murrosvaiheessa, jolloin kaupunki saattaa siirtää kaavoitusresurssejaan uusille alueille tai muuttaa kaavoituksellisia perusteitaan, on tärkeää pitää yllä yhteyttä kaavoittajan ja alueen asukkaiden välillä, ettei keskinäisen informaation puute johda yllättäviin tilanteisiin. Tässä tarkoituksessa yhdistys on kutsunut Palomäen kaavaa valmistelevan arkkitehti Urda Rannan Tammenterhoon 18.2. klo 17-20 keskustelemaan alueen kiinteistönomistajien kanssa. Samalla asukkaiden odotukset ja mielipiteet tulevat entistä paremmin myös yhdistyksen johtokunnan tietoon!

Valppaus palkittiin - viheralue säilyi!

Kaupunginvaltuusto päätti vuonna 1995 kaavamuutoksesta, jolla muutamaa vuotta aikaisemmin hyväksytyt Jupperinrannan kaavan viheralueesta olisi osa osoitettu asuntorakentamiseen. Yhdistys kuitenkin valitti päätöksestä ympäristöministeriöön, joka jättikin kaavamuutoksen vahvistamatta. Kaupunki puolestaan valitti ympäristöministeriön päätöksestä KHO:een, joka antoi yhdistykselle mahdollisuuden selityksen antamiseen kaupungin valituksesta. Yhdistys kiinnitti selityksessään huomiota siihen, miten tärkeää on säilyttää kaavassa vahvistetut viheralueet koskemattomina. Korkein Hallinto-oikeus hylkäsi kaupungin tekemän valituksen.

Päätöksellä on käsitykseni mukaan huomattava periaatteellinen merkitys. Samalla se osoittaa, että alueen asukkailla on mahdollisuus vaikuttaa lähiympäristöönsä, mikäli vain reagoivat oikeaan aikaan.

Hyvää uuden vuoden jatkoa!

MAURI ALASAARI

7. HELMIKUUTA 1999

JOY No. 1/99 SISÄLTÖ

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Uuden vuoden paukkuja
sivu 5	Yhdistyksen johtokuntaan vain yksi vaihdos
sivu 6	Vaarallista asua Jupperissa
sivu 7	Pro Espoonjoki ry
sivu 8	Kaupassa 60-luvulla
sivu 10	Hymyä huuleen
sivu 11	Pro Pitkäjärvi, toimikunnan kuulumisia
sivu 12	Tammelan Eikka - jutunkertoja ja soittoniekka

MIETELAUSE: *Kaikki kurjuus on lähtöisin siitä, ettei osaa istua huoneessa yksin ja hiljaa.* - Blaise Pascal

*****

sivu 15	Pitkäjärven kunnostamiseen 300.000 markkaa
sivu 16	Kuivattujen yrittien ideasta se lähti liikkeelle
sivu 18	Itä-Kiinassa heinäkuussa helleaikaan
sivu 21	In Memoriam
sivu 22	Tammipääntien liikenteestä
sivu 23	Ilmoitus talvitapahtumasta
sivu 24	Tapahtumakatsaus
sivu 28	Pientalokulttuurin jäljet Espoon Laaksolahdessa
sivu 29	Pitkäjärven VPK-tiedottaa
sivu 30	Mennäänkö konserttiin. Info
sivu 31	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 32	Sanaristikko
sivu 33	Toimikunnat 1999
sivu 34	Tapahtumakalenteri

*****

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 1/1983

Päätoimittaja Juhani Tarvas

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Selostusta Jupperi II -kaavasta, tutustumistilaisuudesta asemakaavatoimistossa.
- Puheenjohtajan palsta: Joukkoliikenteen kehitysnäkymät: Yhdistys tehnyt pari vuotta sitten tutkimuksen joukkoliikenteen sopivaisuudesta. Tällöin tuli esiin toivomus Riihiniityntien liikennöinnistä; on tehty aloite linjan avaamiseksi, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Tammipääntien katkaisu, betoniporsaat ym, Seppo, 52 v.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Lentopalloa pelataan, tanhuharjoitukset jatkuvat.
- Toimihenkilöt ja toimikunnat v. 1983.
- Eroaminen Suomen Kiinteistöliiton jäsenyydestä. Johtokunta.
- Lasten hiihtokilpailujen ja koko perheen ulkoilutapahtuman ilmoitus. Laduntekotalkoot.

Kurssit:

- Poimintoja kuluttaja- ja kotitalouslautakunnan kevään 1983 kurssiohjelmista.

Perinne:

- Perinteenkeruusta Jupperin alueella: Nykyiset asiat muuttivat perinteeksi, pienetkin yksityiskohdat ovat elävöittäviä ja keräämisen arvoisia. Jupperissa kaavoittaja pani alulle perinteen keräämisen suunnitelmalla alueelle sopimattomia kaavoja. Tutkimus: Jupperi ennen kaavoitusta toteutettiin. Tutkimuksesta selvisi, mitä asukkaat ajattelevat toisistaan ja minkälaiset olivat olosuhteet tulevaisuuteen nähden. Rakennuskanta alkoi myös muuttua ja

vanha haluttiin säilyttää edes valokuvina. Muutakin kiinnostusta on ollut alueemme historiaan. Perinneyhmä keskittynyt aikaan ennen sotia. Valokuvia tullut huonosti, Seppo Räisänen.
- Jupperin koulun vaiheista: Etsitään tietäviä henkilöitä. Perinnekertoimikunta.

Asukastoiminta:

- Varo Pitkäjärven jäitä: Ollut hukkumistapaus.

Talkootoiminta ja jätekeräykset:

- Jupperin ranta kuntoon: Rantatalkoissa tavataan, Irmeli Perttula.

Kunnallistekniikka yms.:

- Leppävaaran kartanon maiden kaavoitus: 11 kotiseutuyhdistystä käynnistänyt yhteistyön, jonka tarkoituksena on parantaa keskinäistä tiedottamista ja kantaa alueemme asioihin. Yhdistys osallistunut aktiivisesti toimintaan; yhdistyksen lausunto Rastamäen kaavoituksesta, Pekka Perttula.
- Riihiniityntie valmistuu, K.H.

Ilmoitukset:

- Yhdyspankki/Lähteranta.

Keskinäiset suhteet ja ilkiavalta:

- Tiedottamisesta: Ilmoitustaulu myös hyvä tiedotuskanava asukkaille, E.R.

Muut aiheet:

- 000: Selostusta puhelimen hälytysnumeroista, JT.
- Magnetismista ja kompassista: Historiaa ja toimintaa, PL.
- Kiireinen ihminen on se, joka juoksee liukuportaat alas.
- Ornitologinen tiedonanto: Kuultu, että kevät tulossa, Toimitus.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Vuosisadan viimeinen vuosi on alkanut ja pakkasukkokin kiirehti kehittämään ennätysten -51,5 astetta, ennen uudelle vuosisadalle siirtymistä. Tätä kirjoittaessani on pakkasen jo hellittänyt, ja talitintit visertelivät, kun tässä käväisin Tammenterhossa ennen kirjoittamaan ryhtymistä.

Uutta "Joy-vuotta" aloitettaessa toivotan kaikille lukijoille mitä parhainta vuoden jatkoa.

*

Marraskuusta asti talvi teki tuloaan vaihdellen lumisateesta vesisateeseen, lämpöasteista pakkaseen ja jäätymiseen. Se onkin asettanut melkoiset vaatimukset teiden kunnossapidosta vastaaville. Jupperista on tullut suorastaan vaarallinen paikka asua, sillä melkein naapurissa rekkä meinasi musertaa talon.

Kovin ovat joutuneet pienen kylämme pienet tiet kuormituksen alle, kun isoja taloryppäitä rakennetaan, vaikka kaikki normitukset teiden kestolle ja raskaan liikenteen sujumiselle ovat peräisin lähes 40 vuoden takaa. Ennen sentään tällaisella pientaloalueellakaan ei rakennettu talvikieleillä, nyt on teknologian kehitys mahdollistanut rakentamisen milloin vaan. Kuitenkaan ei luonto ole kokonaan pistettävissä valjaisiin, sen asian huomiotta jättäminen saattaa joskus kostautua.

*

Kuluvan vuoden haasteet yhdistyksellemme pohjaavatkin paljolti kaavoitukseen ja rakentamiseen. Espoon väestölisäykset tuovat paineita rakentamiselle kaiken aikaa. Jupperissakaan ei taida pian olla enää montaa tonttia rakennettavaksi - tai jos onkin, ne ovat erittäin hintavia. Niinpä vaara rakennuskannan tihentämiseen on todellinen.

Toinen tärkeä tehtävä on ympäristön ja ennen kaikkea Pitkäjärven tilan jatkuva seuranta. Vaikka rahaa on luvassa, se ei poista uhkaa, vain sitä vähentää. Niin ikään on hyvä, että koko Espoonjoen vesistö on huolenpidon kohteena vasta perustetun Pro Espoonjoki ry:n tarttuessa asiaan. Siinä yhdistyksellämme on oma osuutensa Pitkäjärven suojelun lisäksi. Mitä enemmän seudulle tulee asutusta, sitä aiheellisempaa on luonnosta ja ympäristöstä huolehtiminen.

*

Yhdistyksen toiminta on myös tärkeää virkistysmielessä ja eri tapahtumia järjestettäväksi. Nyt vuoden vaihduttua alkaa - ja on osittain jo alkanutkin - yhdistyksen kerhotoiminta Tammenterhossa. Lasten askartelukerhokin sai kaksi pirteää tyttöä vetäjäkseen.

Talvitapahtuma on seuraava koitos, joka on jo helmikuun toisena sunnuntaina. Nyt ainakin on lunta hiihtokilpailuja silmällä pitäen. Mutta jos nuo säänhaltijat vielä päättävät toisin, voitaisiin talvitapahtumassa harjoittaa sauvakävelyä. Sehän on viime vuoden "hitti", joka jatkaa voittokulkuaan tänäkin vuonna.

*

Palatakseni vielä vuosisadan pakkasiin tiistaiamun Helsingin Sanomissa kerrottiin, miten Inarissa oli opettaja pitänyt hakea taksilla kouluun, kun hänen autonsa renkaat olivat jäätyneet kantikkaiksi ja auto oli pomppinut kuin kenguru. Ennen oli vain "kengurubensaa", mutta on näemmä renkaitakin.

Eiköhän pahat pakkaset jo hellitä, sillä kevättä kohti ollaan menossa.

SAINI LANU

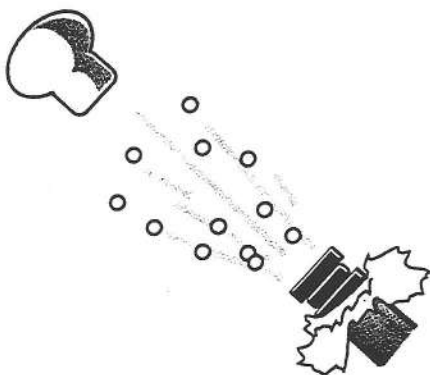
UUDEN VUODEN PAUKKUJA

Uuden vuoden 1999 paukutusten matkassa ei tainnut yksikään paikkakunta julistautua Kunnallisasetuksen mukaiseksi **kaupungiksi**. Varmaan tätä juhlaavaa, shampanjasuuhkuista tapahtumaa säästetään seuraavaan vuodenvaihteeseen, jolloin myös vuosituhannen vaihtuminen alkaa. Mutta onnistuuko kaupungiksi julistautuminen - todennäköisesti ei.

Vuonna 2000 voimaan tulevaksi tarkoitettujen EU-säännösten perusteella kaupunki on yksikkö, jossa asuu vähintään 50.000 ihmistä ja väestötiheys on ainakin 500 henkilöä neliökilometriä kohden. Näiden normien mukaan Suomessa on vain seitsemän oikeata kaupunkia. Uusien läänien ns. "pääkaupungit" eivät kaikki täytä ehtoja. Esimerkiksi koko Itä-Suomen läänissä vain yksi kaupunki, Joensuu 50.980 asukkaallaan, toteuttaa kaupunkimääräykset. Asukasluvultaan 86.000 hengen Kallaveden kaupunki Kuopio putoaa pois liian harvan väestötiheyden takia. Nykyisellä pääkaupungilla, Mikkelillä ei riitä asukkaiden lukumäärä EU-rajaa asti. Tuleva kuntaliitos Anttolan ja Mikkelin maalaiskunnan kanssa korjaa tämän puutteen, mutta sitten on pintalaa liikaa.

Pian alkavien EU:n suurkousten pitopaikka Tamperekaan ei ole enää kaupunki, kun Teisko liitettiin siihen.

Kysymyksessä ei ole pelkästään kunnallinen arvovalta. Vain

"oikeat" kaupungit voivat saada kaupunkipoliittista EU-tukea käytettäväksi itsensä kehittämiseen, tapahtumiin ja kokeiluihin. Kuntien kannattaakin harkita ihmisten keräämistä rajojensa sisäpuolelle ja joutavaksi jäävien liika-alueiden siirtämistä naapurikuntien rajojen sisäpuolelle, sillä tuskin edustajamme Brysselissä voinevat kahden prosentin äänivallallaan korjata direktiiviä vastaamaan Pohjoisen ulottuvuuden oloja.

Tältä osin oman Espoomme asema ei ole vaakalaudalla, päinvastoin. Tosin EU:hun liittymisemme aiheuttama maaltamuutto pääkaupunkiseudulle on pakottanut päättäjämme tarkistamaan Espoon väestönkasvun ennusteita ja tulevaisuudessa täällä oletetaan noin kolmenkymmenen vuoden kuluttua asuvan 40 % enemmän ihmisiä kuin nyt. Jos Espooseen rakennetaan metro, suuntaavat suunnittelijat asukasmäärän kasvun Etelä-Espooseen, muutoin kohdistuu rakentamisen paine pohjoisempiin kaupunginosiin.

Suur-Leppävaaran alue on suunnittelun väliinpuotoaja. Saamme molemmissa vaihtoehdoissa melkoisen määrän lisäasutuksesta osaksemme. Jälleen hämmöttää näköpiirissämme vaara, että Suur-Leppävaaraan kuuluville Rastaalan, Laaksolahden ja Jupperin perinteisille omakotialueille aletaan hahmotamaan kerrostaloasutusta, eikä tyydytä pelkästään tiivistämään tehokkuuslukuja. Olisi syytä havahtua heti toteamaan tilanne ja ryhtyä tehokkaasti vastustamaan omalla alueella tapahtuvaa ei-toivottua kehitystä.

Olemme kerran aikaisemminkin onnistuneet karkottamaan suunnitteilla olleet kerrostalot kylästämmä. Nyt parhaillaan meneillään oleva ja esille tuleva aluenormitus määrää suunnan tulevaisuuteen. Myöhemmin varsinaiseen kaavoitukseen ryhdyttäessä sanovat arkkitehdit, että näin paljon pitää saada alueelle asukkaita lisää. Ja silloin täytyy rakennustehokkuutta lisätä, mikä tarkoittaa, että rakennetaan asunnot lähemmäksi toisiaan, kahteen tai useampaan kerrokseen ja kimpuiksi kiinni toisiinsa.

Kylässämme on parhaillaan meneillään tämän tapaisia rakennustyömaita, joilla käymällä voi tarkistaa asian. Me menetämme happea tuottavat puumme ja niiden siimeksessä elävän luonnon.

SEPPO RÄISÄNEN

Koko maan kattava palvelu kirjapalno- ja konttori-paperelden sekä kirjekuorten toimituksissa.

PAPERITUKKULIIKE
J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA
PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTAAN VAIN YKSI VAIHDOS

Yhdistyksen syyskokouksessa valittuun johtokuntaan tuli vain yksi vaihdos. Pitkäaikainen johtokunnan jäsen *Kai Haapamäki* jäi pois johtokunnasta ja uudeksi jäseneksi tuli limnologi *Eeva-Riitta Puomio*. Kai Haapamäki jatkaa yhdistyksen sihteerinä.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1999

Puheenjohtaja
Jäsenet

MAURI ALASAARI
MAURI ALA-PEIJARI
JOUNI HOLOPAINEN
SAINI LANU
EEVA-RIITTA PUOMIO
MERJA PUROMIES
EINO SAVOLA
RAINER WESTERLUND

Kunniapj:n ominaisuudessa

OLAVI LAINE

Johtokunnan ulkopuolelta
Sihteerit
Rahastonhoitaja

KAI HAAPAMÄKI
SEPPO RÄISÄNEN

*****

JOHTOKUNNAN UUSI JÄSEN ESITTELYSSÄ

Eeva-Riitta Puomio on kotoisin Toijalasta, pienestä kaupungista Pirkanmaalta. Opiskelujen myötä hän siirtyi pääkaupunkiseudulle, jossa on asunut jo parikymmentä vuotta. Perheeseen kuuluu aviomies, 11-vuotias tytär ja 8-vuotias poika.

Perhe muutti Jupperiin Karakalliosta kuusi vuotta sitten, syksyllä 1992. Jupperissa viehätti paikan rauhallisuus ja luonnonläheisyys. Täältä löytyi edelleen myös kylähenkeä, mikä sai nopeasti kotiutumaan alueelle.

Eeva-Riitta on limnologi ja työskentelee Uudenmaan ympäristökeskuksessa, Ympäristötieto- ja tutkimusyksikön päällikkönä. Ympäristöasiat ja etenkin Pitkäjärvi ovat siten työnkin puolesta lähellä sydäntä.

Eeva-Riitta on mukana Jupperin koulun vanhempainyhdistyksen toiminnassa, tänä talvena puheenjohtajana. Yhtenä JUKOVAN päämääränä on alueellisen yhteishengen ja vuorovaikutuksen luominen. Samoja päämääriä Eeva-Riitta toivoo voivansa ajaa myös omakotiyhdistyksen toiminnassa.

VAARALLISTA ASUA JUPPERISSA

Olin torstaiamuna 7.1. lähdössä autollani liikkeelle. Oli satanut lunta ja aura pyyhältänyt tämän Kaivosmäen viimeisen pätkän ohi, niinpä vasta kuudennella yrittämällä pääsin mutkaista mäkeä sen verran ylös, että saatoin kääntyä Kalliotielle. Onneksi tämä Kaivosmäki kiertää ympäri Kalliotien kautta Kaivostielle. Ajoin siis Kaivostietä kohti Tammipääntietä, kun minua kohtasi hurja näky. Kaivostie 5:n kohdalla, jossa jyrkkä Kaivosmäki laskeutuu Kaivostielle, oli valtava sorarekka liukunut päin alapuolella olevaa matalaa tiilitaloa. Ihmettelin, miten se siitä saadaan pois.

Palatessani iltapäivällä kotiin, rekka oli ihme ja kumma saatu pois, mutta talossa näkyi katastrofin aiheuttamat jäljet. Annetaanpa itse asianosaisen, eli talon asukkaan kertoa kokemuksestaan:

JYSÄHDYS OLI VALTAVA!

Seurasin tässä alkuvuodesta Kaivostie 5:ssä vähän pelonsekaisin tuntein, kun Kaivosmäkeä ylös vyöryi isoja kuorma-autoja täydessä soralastissa. Kelistä riippuen pääsivät nipin napin ylös. Kunnes tammikuun 7. päivä klo 9:n maissa se tapahtui.

Olin keittiössä, kun huomasin, ettei sora-kuorma pääsekään ylös, vaan alkaa valua alaspäin. Arvelin sen sentään saavan käännettyä tulosuuntaan, vaan ei - suoraan kohti talon seinää! Jysähdys oli valtava yli 20 tonnia painavan sora-kuorman paukatessa seinään. Onneksi se tuli hiukan vasen lavankulma edellä mennen vain siltä kohtaa läpi seinän.

Tapauksen jälkeen olin yhteydessä tiemestariin huomauttaen siitä, että nämä alueet aurataan ja hiekoitetaan aina viimeiseksi. Tiemestari oli sitä mieltä, ettei kaikkea ehdi, kun alueet ovat niin suuret. Nämä meidän kadut kun ovat kolmosluokan katuja, ja hänen tiepiirissään on monia yhtä pahoja ja vaarallisia tieosuuksia.

Kylläpä on Espoossa vaarallista elää!

KAIVOSTIE 5:N ASUKAS

PRO ESPOONJOKI RY

Kirkkojärvi Takaisin ry:n aloitteesta on viime keväästä lähtien ollut vireillä *Pro Espoonjoki yhdistyksen* perustaminen. Useiden jo tässäkin lehdessä ainakin osittain selostettujen vaiheiden jälkeen yhdistyksen perustava kokous pidettiin marraskuun 11 päivänä 1998. Perustavassa kokouksessa oli edustettuina melko hyvin alueen asukas-yhdistyksiä. Kuitenkaan tässä vaiheessa kaikilla läsnäoleilla ei ollut valmiuksia eli oman yhdistyksen päätöstä liittyä ko. yhdistykseen. Perustavassa kokouksessa yhdistykseen liittyi heti kuusi yhdistystä. Nämä olivat *Kirkkojärvi takaisin ry*, *Laaksoalahden Huvilayhdistys ry*, *Espoon Vihreät ry*, *Kuninkaantien sos. dem. yhdistys ry*, *Espoo Rowing* ja *Jupperin Omakotiyhdistys ry*. Myös useilla muilla läsnäoleilla on tavoitteena liittyä yhdistykseen.

Keväällä perustettu sääntötoimikunta oli muokannut sääntöehdotuksen perustavaan kokoukseen, joka muotoili säännöt lopullisesti. Toiminnallisesti ajatellen sääntöjen oleellisin sisältö on seuraava. Yhdistys toimii alueen muiden yhdistysten kattojärjestönä siten, että päätäntävalta on yhdistyksillä, mutta myös henkilö- ja kannattajajäsenien jäsenyys ja toiminta on mahdollista. Sääntöjen mukaan toiminnan tarkoituksena on turvata Espoonjoen vesistöalueen luontokokonaisuuden säilyminen asukkaiden käytössä osana historiallisesti arvokasta kulttuurimaisemaa. Tätä yleistä tavoitetta on lisäksi määritelty tarkemmin. Tällöin korostetaan mm. niitä toimenpiteitä, joilla voidaan parantaa vesistöä ja sen lähiympäristöä alueen asukkaiden ehdoilla virkistystarpeita ajatellen, parantaa vesistön veden laatua ja kalakannan säilymistä ja edelleen parantamista sekä vaikuttaa kaavoitukseen siten, että myös alueen vanhat kulttuuriarvot säilyvät.

Perustavassa kokouksessa valittiin myös yhdistykselle hallitus, jonka jäseniksi tuli em. perustajajärjestöjen edustajia. Tämän hallituksen tärkein tehtävä on yhdistyksen rekisteröinti, saada toimintaan mukaan kaikki sitä haluavat alueen järjestöt sekä toiminnan käynnistäminen. Yhtenä toimenpiteenä yhdistyksen edustajisto kutsutaan kokoon. Sinne tulee saada alueen yhdistyksiä mahdollisimman paljon. Tässä kokouksessa voidaan valita yhdistykselle ensimmäinen varsinainen toiminnasta vastaava puheenjohtaja ja hallitus. Näin yhdistyksen toiminta voi alkaa tehokkaasti. Nykyinen hallitus on tähän mennessä pitänyt kolme kokousta

ja mm. rekisteröinti-ilmoitus on jo jätetty. Myös muilta osin toiminnan aloittamiseen liittyvät toimet on aloitettu ja tavoitteena on saada edustajiston kokous koolle toukokuussa. Allekirjoittanut on Jupperin edustajana nykyisessä hallituksessa sen puheenjohtajana.

Espoonjoen vesistön merkittävimmät järvet ovat tietenkin *Pitkäjärvi*, *Bodominjärvi* ja *Lippajärvi*. Vesistön alkulähteinä ja latvajärvinä toimivat Lahnuksen alueella olevat *Luukinjärvi*, *Kurkijärvi* ja *Kalajärvi*. Kokonaisuudessaan valuma-alueen koko on noin 132 km² (valuma-alue on suurimmaksi osakseen Espoon alueella, Espoon maapinta-ala on n. 311 km²), Pitkäjärven valuma-alue on noin puolet koko vesistön alueesta, jolloin Espoonjoen keskivirtaamasta 1,3 m³/s puolet tulee Pitkäjärven kautta.

Kun vesistöaluetta halutaan kunnostaa aikaisempaa parempaan tilaan, niin työ on aloitettava aina vesistön yläjuoksulta. Pitkäjärvi onkin keskeisessä asemassa, kun vesistön tilaa pyritään parantamaan. Espoonjoen alueella ei voida tehdä merkittäviä veden laatua parantavia toimenpiteitä ennen kuin mm. Pitkäjärvi on terve. Varsinkin Kirkkojärven mahdollinen jonkinasteinen palauttaminen voidaan tehdä vasta sitten, kun yläpuolinen vesistö on kunnossa. Jupperin Omakotiyhdistys on lähtenyt toimintaan mukaan, koska sen on katsottu palvelevan ja toivottavasti myös nopeuttavan Pitkäjärven tilan kohentamista. Yhdistyksen perustaminen ei mielestäni tee *Pitkäjärvi-toimikuntaa* tarpeettomaksi. Sen tehtävä on huolehtia erityisesti alueellisen näkemyksen säilymisestä vesistöalueen kunnostuksessa. Toisaalta on selvää, että vähiä resursseja ei tule haaskata. Tässä tilanteessa onkin katsottava, ettei päällekkäistä toimintaa tulla tekemään.

Uskon, että uudella yhdistyksellä on mahdollisuus vaikuttaa tavoitteena oleviin asioihin. Se kuinka tehokkaasti toiminta lähtee käyntiin ja miten toiminnan painopisteet jakautuvat riippuu tietenkin paljolti aktiiviseen toimintaan mukaan saatavista henkilöistä ja heidän taustavoimistaan.

TAPIO ALA-PEIJARI

Dipl.ins.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunnan jäsen

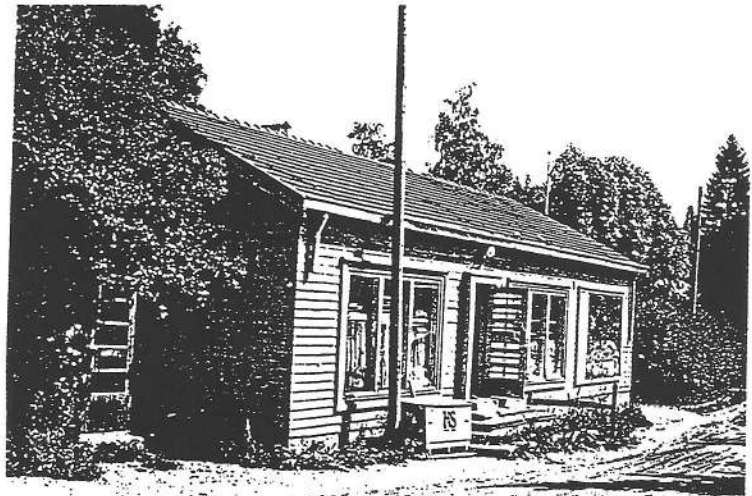
KAUPASSA 60-LUVULLA

Mummi lähetti minut kauppaan. Mukanani on vanha nahkainen kauppakassi ja alumiininen maitokannu. Kuljen mäkeä alas ja pölyinen hiekkatie kuumottaa paljaita varpaitani. Päivä on lämmin ja aurinkoinen, tien pientareella kukkivat rehevät voikukat. Joudun hetken odottaman Jupperin bussin ajaessa ohitseni. Bussi on kaksivärinen, kauniin vihreä ja kuljessa lukee keltaisella Hämeenkylässä Liikenne. Ylitän suolatun Tammi-pääntien.

Kauppa on iso, vaalea rakennus. Kaivostien puolelle jatkuu pitkä varasto-osa ja Tammipääntielle päin on varsinainen myymälä, jonka kirkkaat ikkunat kiiltelevät auringossa. Talon päädyssä on teksti ELANTO ja lipputangon paikka. Seinustalla on Helsingin Sanomien oranssin jakelulaatikko ja tontin kulmalla uusi, vihreä puhelin-koppi. Tonttia ympäröi matala lauta-aita, jonka sisäpuolella kasvaa rehevä nokkospoheikko.

Nousen betoniset portaat ylös. Kaupan ovi on keskellä rakennusta ja painava avata. Ulko- ja sisäoven välissä on ahdas tuulikaappi. Sisälle astutuani edessäni on tiski, joka kiertää liiketilan takaosaa. Tiskillä ovea vastapäätä on kassakone ja sen vieressä nippu käärepaperia. Tyhjän pöydänpinnan toisella puolella on pino munakennoja ja niiden vierellä läpivalaisulaite. Seinässä tiskin takana ovat maitokaapit, joiden ovien lasien läpi näkyvät käsi-käyttöiset maitopumput. Niiden alla sijaitsevat tonkat, joissa maito tulee kauppaan. Kaapissa säilytetään myös kermapulloja ja juustoja.

Ovesta sisään tullessa seisoo vasemmalla tiskin päässä pakastearkku, jossa on jäätelöä. Kaupan päätypuolella on lihastiski, jonka takana olevassa kaakeloidussa nurkkauksessa näkyy

lihapölkky isoine kirveineen. Seinällä roikkuu sahoja ja lihakoukkuja. Ovesta oikealle mentäessä on ensin hyllykkö leiville ja sen vierestä löytyvät jauhot ja suurimot, toisessa päässä sijaitsevat siirtomaatavarat ja kodin sekalaiset tarvikkeet, kuten Nokian kreppi-vessapaperi. Koko etuseinän pituisten ikkunoiden edessä on kukkuraisia hedelmälaatikoita ja neljä jakkaraa, kaksi sinistä ja kaksi punaista.

Tiskien takaa pääsee kolmesta aukosta takahuoneeseen ja varastoon. Liikkeen seinät ja katto on maalattu valkoiseksi ja lattia on likaisen ruskeaa linoleum-laattaa. Kaikki kalusteet ovat valkoisia. Lasivitriinit hohtavat puhtautta ja metalliset ovenkahvat kiiltelevät.

Odotan vuoroani. Ennen minua on pari vanhempaa asiakasta, jotka ostoksia tehdessään juttelevat kaikessa rauhassa myyjien kanssa.

Vuoroni tultua asetun myyntipöydän eteen. Valkeaan takkiin ja hilkkaan pukeutunut myyjä repäisee käärepaperista suikaleen, johon hän tulee merkitsemään ostosteni hinnat. Kaivan ostoslistan kassistani ja samalla asetan tiskille maitokannun, johon pyydän kaksi litraa kulumaitoa. Maitoa on kahdenlaista, kulutus- ja kevytmaitoa.

Sitä on myytävänä myös ruskeissa litran pulloissa, jolloin laadun erottaa tinapaperisesta korkista, jossa toisessa on kolme punaista ja toisessa kaksi sinistä juovaa.

Seuraava ostokseni on kuusi kananmunaa, jotka myyjä ottaa kennosta yksitellen asettaen ne reiälliseen laatikkoon, jossa on lamppu sisällä. Tämä läpivalaisulaite tutkii munien tuoreuden, jonka jälkeen ne pistetään valkoiseen paperipussiin. Pussin kanssa on oltava varovainen, etteivät hauraat munat rikkoutuisi.

Siirrymme lihastiskin puolelle ja pyydän 150 grammaa lauantaimakkaraa siivuinä. Myyjä ottaa paksun, punakuorisen makkaratangon lihastiskistä siirtyen takaseinälle teräspintaisen tason eteen siivutuskoneelle makkaraa siivuttamaan. Välillä hän tarkistaa painoa vaa'asta, jonka kolmiomaisesta yläosasta näkyvä viisari osoittaa myös tavarann hinnan. Silmäillen toimenpiteen aikana siistiä lihastiskiä, jossa lauantaimakkaran lisäksi on gouter- ja berliinimakkaraa, kotimaista ja venäläistä metwurstia, nakkeja sekä Suomi-makkaraa. Lihatarjontana on raidallista porsaankylkeä ja kyljyksiä, joissa on rehevä rasvakerros reunoissa. Nautaa löytyy keittolihana, jota myös

aion ostaa. Lisäksi nautaa on isona paistina.

Tiskin päällä olevalla lautasella on muutama tomaatti ja pari kurkkua.

Valikoin seuraavaksi ruskeaan paperipussiin kilon perunoita ja toiseen pussiin muutaman porkkanan ja sellerin. Ojennan pussit myyjälle, joka punnitsee ne ja laittaa hinnat ylös lapulleen. Saan tavarat laitettavaksi kassini, josta löytyy jo ennestään voipaperiin ensin kääritty ja makulatuuripaperilla lisäksi päällystetty makkarasiivupaketti, ja pian saan samoin paketoitua puolen kilon soppalihapaketin.

Tämän jälkeen siirrymmekin myyjän kanssa jännittävimmälle tavaraosastolle, siirtomaatavara-puolelle. Tiskillä olevassa telineessä on pyöreäpäisiä lasiastioita, joista löytyy erilaisia makeisia: piparminttupastilleja, Fazerin parhaita, Pihlajanmarjamarmeladeja, Alku-kermakaramelleja ja Nallekarkkeja. Muut karkit ovat aika kalliita, mutta Nallekarkit vain pennin kappaleelta.

Tiskin viereisessä lasivitriniinissä on Fazerin salmiakkirasioita ja Suffeli-suklaapatukoita, viiden pennin hedelmä- ja salmiakkitikkareita ja samoin viisi penniä maksavia lakritsipatukoita, joiden kääreessä on neekerinkuvia. Isommat tikkarit ja täytelätkut maksavat kymmenen penniä.

9
Tiskin takaisilla hyllyillä on rusinoita, kuivattuja luumuja, kahvia, teetä, mausteita ja muuta erikoisempaa tavaraa.

Täältä päästä kauppaa löytyy myös kodin puhdistukseen, siivoukseen ja pyykinpesuun tarvittavia pesuaineita sekä saippuaa.

Pyydän myyjältä puoli kiloa Presidentti-kahvia. Hän ottaa kahvinpapupaketin täydestä hyllystä ja kaataa pavut kahvimyllyyn. Se on alle metrin korkuinen laite, jossa on kartionmuotoinen yläosa, johon pavut kaadetaan. Mylly rouskuu mukavasti jauhaessaan pavut kahvijauheeksi, joka valuu alku-peräiseen pussiin myllyn alla olevasta putkesta. Ympäri leviää vasta jauhetun kahvin makea aromi.

Siirrymme takaisin maitotiskin ääreen, ja ostan vielä rapean ranskanleivän sekä reikäleivän. Myyjä kääreese molemmat omaan pakettiin laittaen ne tiskille siinä edelleen odottavien maitokannun ja kananmunien viereen. Pyydän vielä eskimopuikon, jonka mummi lupasi palkakseni.

Myyjä laskee nopeasti ostosteni loppusumman paperiliuskastaan, tarkistaa sen vielä kassakoneella, josta saan kuitin. Kuitti on säilytettävä tarkasti, koska mummi kerää niitä vanhaan kenkälaatikkoon. Vuoden lopus-

sa kenkälaatikon sisältämät kuitit lasketaan yhteen ja toimitetaan takaisin Elantoon, josta saadaan ostohyvitystä.

Kerään loput ostokseni tiskiltä kassiin ja sanon myyjälle näkemiini. Kotimatalla pysähdyn VPK:n palokaivon kannelle istumaan ja syömään jäätelöni. Palokaivo sijaitsee melkein kauppaa vastapäätä, Tammi-pääntien ja Koivumäentien risteyksessä kuusiaidan varjossa. Oikeastaan en saisi istua kannella, koska äiti on sen kieltänyt. Pelkää näet, että putoan vahingossa kylmään kaivoon ja hukun. Ennen se olikin mahdollista, mutta ei enää nykyään, sillä kansi on tehty leveistä lankuista ja siinä olevat kaksi luukkua on lukittu kiinni.

Aurinko lämmittää mukavasti puista kantta, ja eskimon paksu, rapea suklaakuori makean kermajäätelön päällä maistuu taidollisen hyvältä.

Nousen kannelta, kerään roskat kassiin, otan maitokannun ja lähdän kotiani kohti. Matkalla on vaihdettava moneen kertaan maitokannun kantokätkä, koska kannun kapea kahva painaa pahasti. Mummi jo odottaa ostoksia - varsinkin kahvia, hän on tänään leiponut hillomunkkeja, ja on iltapäiväkahvin aika.

Muistelijana
TARJA GUSTAFSSON

**TIEDOTUS- JA KESKUSTELUTILAISUUS
PALOMÄEN ASEMAKAAVASTA
Torstaina 18.2.99 klo 17.00 - 20.00
Tammerhossa, Tammi-pääntie 33**

kaavan laatija, arkkitehti URDA RANTA vastaa kaavoitusta koskeviin kysymyksiin. Kaava tulee nähtäville (toisen kerran) kevään aikana.

Tervetuloa!

Jupperin Omakotiyhdistys ry, Kaavatoimikunta

HYMYÄ HUULEEN

ERÄÄN ALA-ASTEEN OPETTAJAN KERÄÄMIÄ VASTAUKSIA KOEKYSYMYKSIIN:

Uskonto

Liiton merkiksi Jumala pani taivaalle sateenvarjon

6. Käsky: Älä houri.

8. Käsky: Älä rassaa toisten tavaroita.

Kuinka laaja on katolinen kirkkokaunta?

- Se on pitkäuodeltaan viisi pylväänväliä.
- 200 metriä pitkä ja 200 metriä leveä, ihmismäärä on 6000 materia.

Maantieto

Norjan kuningas on Hollen Kolle.

Skoonen metsät on erilaisia kun siellä ei ole kusta.

Mikä tekee Helsingistä maamme henkisen keskuksen?

- Siellä on vapauven patsas Nurmi.
- Siellä on henkinen ilo.

Mikä on museo?

- Siellä asuu presidentti.
- Mikä rakennus? (eduskuntatalon kuva)
- Se on vankila.
- Turun tuomiokirkon uimahalli.
- Suomen loulaiisuomessa etelimpänä.

Kerro Lapin kasvillisuudesta:

- Kaikki kasvaa jossain tunturilla ja ne on ihan viluissaan. Jotkuilla on lämmin.

Biologia

Ahven syö hyttysiä ja ihmisijä jalasta.

Jääkarhulla on jalkojen välissä raajat.

Miksi lepakko käyttää kaikuluotainta?

- Näön vuoksi.

Kerro lepakon talvesta.

- Se vaipuu rakennukseen.

Miten karhu selviää syömättä talven yli?

- Se kerää ravintoa kurkkuun.

Suden sukulaisia?

- Supikoira, konootti ja pingo.
- Saukko on pitkä purtilo, vyötärö 20 senttiä pitkä.
- Koirarotuja?

- Kuumekoira, buuderi.

Sorsa kuuluu räpylijalkaisiin.

Hyönteisen muodonvaihdos?

- Se muna, kuoriutuu, imetys, aikuinen kärpäne.

Kansalaistaito - Ympäristöoppi

Mitä tarkoittaa akustiikka?

- Huono onni.

Veden saastuttajia?

- Likaiset jalat ja koko ruumis.

Veden alkuaineet?

- Itku, jää ja lumi.

Polkupyörää on ohjattava niin että on kumpikin jalka polkimilla ja ainakin toinen käsi.

Hengityselimiä kohtaavia vaaroja?

- Rään vetäminen keuhkoihin ja hengityksen pidättäminen.

- Hengitämme, että saisimme liikuntaa.

Hengityselimet?

- Nielurisat, nenärauhaset ja nenäkarvat.

Ruoansulatuselimet?

- Tuma, ohut soli, paksusuli, nenä, suu ja keuhkurukku.

Sydämen tehtävä?

- Jos ei olisi sydäntä tai se olisi epäkunnossa paljon ihmisiä kuolisi heti.

- Sydän pumppaa ilmaa ruumiiseen.

- Se elättää ruumista ettei henki loppuisi.

Veren osat?

- Vettä ja kynneliä.

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneneen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Pitkäjärvitoimikunta pitää helmikuun alussa vuoden 1999 ensimmäisen kokouksen, joka tulee olemaan luonteeltaan lähinnä informatiivinen.

Jälleen olemme siinä tilanteessa, että tarkkoja tietoja siitä, miten Pitkäjärven kunnostussuunnitelman toteuttamista tullaan tämän vuoden aikana jatkamaan, ei vielä tällä hetkellä ole käytettävissämme. Hankkeeseen on myönnetty lisää varoja, mutta täsmällisempää tietoa on saatavissa vasta, kun ympäristökeskuksen varojenkäyttösuunnitelma valmistuu aivan lähitulevaisuudessa.

Ilmastuksen jatkaminen on kuitenkin tietääksemme ensimmäisellä sijalla. Se on myös nopein tapa saada näkyvää tulosta aikaan. Hoitokalastus jatkuu myös tänä vuonna kunnostussuunnitelman mukaisesti.

Viime vuoden loppupuolella Pitkäjärvitoimikunta tiedusteli Espoon ja Vantaan ympäristökeskuksilta, onko Pitkäjärven valuma-alueella sijaitsevien golfkenttien järveä rehevöittävien lannoiteylijäämien suhteen olemassa mitään

tutkimustuloksia, ja onko asialle tehty mitään. Toistaiseksi emme ole vielä saaneet kummaltakaan taholta vastausta asiaan.

Syksyn aikana perustetussa Pro Espoonjoki-yhdistyksessä, jonka toimenpiteet tulevat koskemaan myös meitä, on Jupperi vahvasti edustettuna. Yhdistyksen tavoitteet ovat merkittävästi kytöksissä Pitkäjärvitoimikunnan toimintaan ja sen kanssa samansuuntaiset.

Pitkäjärvitoimikunnassa on kiinnitetty huomiota siihen, että järven valumaalueella on varmasti meneillään erilaisia projekteja, joista ei ole olemassa keskitettyä tietoa. Näistä hankkeista, suunnitelmista, esityksistä ja päätöksistä pyritään laatimaan jonkinlainen yhteenveto, johon tiedot saadaan lähinnä toimikuntaan kuuluvien yhdistysten kautta. Asia on tarkoituksena ottaa keskusteltavaksi ja pohdittavaksi seuraavan kokouksen yhteydessä.

JUHANI TARVAS

Pitkäjärvitoimikunnan sihteeri

SÄHKÖ-INFO

Jupperin Omakotiyhdistys ry järjestää

SÄHKÖNKILPAILUTTAMISESTA TIEDOTUSTILAISUUDEN

Keskiviikkona 17.2.99 klo 18 Jupperin koululla, Veininkatu 24.

Tervetuloa!

TAMMELAN EIKKA - JUTUNKERTOJA JA SOITTONIEKKA

*Kävin haastattelemassa EINO TAMMELAA talvella 1994 Jupperin historiikkiin, ja häneltä juttu luisti. Myöhemmin ilmeni, ettei hän ole vain taitava jutunkertoja, vaan myös soittaja, joka on ilahduttanut harmonikansoitollaan sekä Jupperissa että laajem-
minkin. Viimeksi hän soitteli joulunsäveliä Tammenterhon pikkujoulussa, ja silloin päätin käydä Eikkaa jututtamassa hänen musiikkiharrastuksestaan sekä tarkistamassa, vieläkö mieheltä jutut sujuvat.*

Eino Tammela on Helsingistä, Vallilasta kotoisin. Isä oli ostanut Jupperista palstan vuonna 1937 ja kesämökki rakennettiin tänne. Sodan syttyessä Eino oli 9-vuotias, ja tultiin sotaa pa-
koon Jupperiin, josta tulikin vakinainen asuinpaikka.

Eino aloitti koulunkäynnin Kumpulassa, ja pääsi juuri Aleksis Kiven kouluun, kun sota katkaisi koulunkäynnin. Einolle se oli kova paikka, koska uudessa koulussa oli kiva olla. Isä yritti asiaa järjestää, mutta ei onnistunut, koska oltiin kirjoilla Espoossa.

Ammattikoulussa sähköalan oppiin

Ammattikoulua Eino kävi Helsingissä. Teoreettinen opetus oli Kansakoulunkadulla, käytännön työpajoissa Pietarinkadulla.

- Täältä kun lähti linja-autolla aamuisin, oli mentävä samalla bussilla kuin muutkin duunarit. Koulu alkoi vasta kahdeksalta ja istuin linja-autoasemalla aikaa kuluttamassa. Nuorta poikaa nukkutti kovasti, aikaiseen kun oli herättävä, ja aina kun meni silmät kiinni, tuli poliisisetä herättelemään: "Hei, hei, ei täällä saa nukkua." Yritin olla silmät pyöreenä, mutta uni voitti, ja poliisi tuli joka kerta. Musta tuntu, että se nautti siitä, Eino vähän sarkastisesti arvelee.

Eino kertoo saaneensa ammattikoulussa sähköalan koulutuksen, mutta hänestä tuli myös sorvari. Koulun jälkeen hän työskenteli sorvarin hommissa Strömbergillä, Pitäjänmäellä.

- Siellä kun oli niin mahdollis-
toman isot urakkamäärät, niin

mua pitkästytti. Ajattelin, että jos pääsis lähemmäksi töihin. Sitten meninkin vuonna -45 kysymään Viherlaaksoon, Wikbergin autokorjaamoon, jos pääsisi sinne. Siellä tarvittiin sähköpuolella kaveria, ja viisi vuotta siellä meni.

Sotaväkeen laivastoon

Vuonna 1950 Eino meni armeijaan, laivastoon, joka siirtyi Pansioon. Ennen siirtoa hän kysyi lupaa päästä kotona käymään. Sotilasvalaa ei vielä oltu tehty, ja vastaus oli, ettei missään tapauksessa.

- Sanoin, että se on harmin paikka, olisin harmonikan vaan hakenut. Ja heti pääsin, Eino naureskelee.

- Armeijassa ollessa soittelin useassa paikassa. Muistan ker-
ran, kun mun piti soittaa Pirttisaarella, tuli kersantti sano-

maan, että Tammelahan ei halua lähteä tansseihin, sä joudut puhelinpäivystäjäksi.

- Kun tanssit oli alkamassa, luutnantti kyseli soittajaa. Pojat sanoivat, että se on puhelinpäivystäjänä. Äkkiä se mies tänne, komensi luutnantti. Väliajalla tuli kersantti kysymään, miksen sanonut soittavani täällä. Vastasin, ettei kersantti kysynyt.

Eikka kertoo Jan Klenbergin olleen siihen aikaan Pansiossa komentajana.

- Klenberg oli pitkä, hoikka heppu ja oikein mukavakin. Kävi kerran näyttämässä tyttöystävälleen konehuonetta ja kehui sitä komeaksi. Olin laittanut sen oikein hienoksi, ylimääräisiä lamppuja, kone oli valkea samoin katto ja kaikki metalliputket olin kiilloittanut. Klenbergin poistuttua laivan kippari tuli mun luo, ja sanoi, että tästä tulee kaksi vuorokautta ylimääräistä lomaa, Eikka kehuu.

Armeijan jälkeen autosähköhommiin

Armeijasta tultua alkoi Einoa kiinnostaa autosähköhommat. Niissä hommissa ja samassa firmassa hän työskenteli 26 vuotta.

- Se kun loppui, niin menin Bernerille, ja huolehdin siellä Chryslereista. Ne oli niitä edustusautoja - Kekkosenkin. Työmatkat vaan oli niin pitkät ja aikaa matkaan kului liikaa. Pääsinkin Agaan, Kiloon, jossa asensin polttoleikkauksoneita ympäri Suomea.

Harmonikka alkoi kiinnostaa
Eikka muistelee musiikkiharrastuksen alkaneen 13-vuotiaana.

- Mua oli aina kiinnostanut harmonikkamusiikki. Siihen aikaan Onni Laihanen soitti ja pääsi mestariksikin, ja sekin innosti. Isä osti sitten mulle harmonikan, sellaisen tasakahvaisen. Olihan se ihan kiva peli, mutta kun into kasvoi, niin ostin toisenlaisen. Onhan niitä tullut hankittua useampiakin. Tällä hetkellä mulla on kaksi, Eikka kertoo.

Alkoi sitten ottaa soittotunteja innostuttuaan asiasta, kun kävi kaverin kanssa soittelemassa.

Olihan opetustakin saatava.

- Siitä se lähti liikkeelle, ja opinkin aika mukavasti. Senaikainen soittaminen oli korvakuulolta soittamista. Täytyy sanoa, että olisi ollut hyvä jatkaa sitä myös. Nykyään sanotaankin, että kappale olisi ensin opeteltava nuoteista, ja sitten soitettava korvakuulolta, niin sen osaat. Nyt mulla on hyvin harvoja kappaleita, joita soitan ilman nuotteja. Se on niin kiva luntti, Eikka tuumaa.

Hän toteaa perään, että kyllä monet ovat sitä mieltä, että korvakuulosta soitettuna tulee soittoon enemmän väriä.

- Nyt kun on noita sähköisiä instrumentteja, se on niin orjalista, kun komppi tulee sieltä. Aidon orkesterin soittaessa, siihen tulee ehkä pikkuisen falskia, mutta korvaan se kuuluu kivalle.

Soittotaito on mukava olla olemassa

Eikka kehuu soittotaidosta olleen sekä iloa että hyötyä, armeijassakin. Hän ei oikein osaa sanoa, milloin oikeastaan aloitti esiintymiset, se tuli niin huomaamatta.

- Ainakin armeijan jälkeen soittelevalla iltamissa, joissa oli tunti tanssia lopuksi. Palokunnan lavalla kävi kerran niin, että sinne piti tulla orkesteri, muttei sinne jostain syystä tullutkaan. Kun ei ollut mitään musiikkia, joku sanoi, että mees

Eikka hakee harmonikka. Estelin, etten tansseissa ole soittanut. Mene nyt vaan, se hoki.

- No minä hain. Silloin ei ollut mitään mikrofoneja, ja ne laittoi keskelle lavaa pöydän ja sen päälle tuolin ja mä istuin siellä hattu vieressä. Mulla oli pari kolme tangoa ja joku foksi siinä. Ja ne sano, että soita vaan koko ilta, tää menee ihan kivasti, Eikka muistelee.

Espoon Pelimanneissa ja muita soittamisia

Eikka kertoo soittaneensa monta vuotta Espoon Pelimanneissa.

- Lopetin muutama vuosi sitten pojan alkaessa rakentaa, meni aika siinä auttaessa. Ollesani mukana Espoon Pelimanneissa tehtiin kasettikin. Oli ihan kivaa aikaa, hän kehuu.

Eikka muistelee muita soittamisiaan.

- Soitinhan niissä omakotiyhdistyksenkin juhliissa joskus ennen. Nykyään vaan on niin, että kun soittaa ilman mikrofonia, niin ei oikein kuulu. Kun äskettäin oli Laaksoalahden Monitoimitalolla soittamassa, niin ihmiset kun juttelee ja jalat rahisee, niin vaikka vedät niin paljon kuin jaksat, ei se meinaa kuulua.

Välillä mieli lopettaa

Eikka välillä aina meinaa lopettaa soittamiset. Katsoo, että kun on jotakin tekemistä, niin jompi kumpi kärsii.

- Soittamisen kanssa on vähän niin, että olisi soitettava joka päivä. Meikäläiseltä saattaa mennä kuukausikin ennen kuin seuraavan kerran tarttuu peliin.

- Eikä se ole sillä sipulilla, että sä lähdet johonkin soittamaan. Sitä täytyy vähän aikaisemmin katsoo, mitä sitä soittaa. Aika kova sana on sekin, että olisi aina oltava jotain uutta, hän pohtii.

Eikka myöntää, että joskus tekisi mieli vain soitella itseksensä, ja välillä innostuessaan hän saattaa pari-kolme tuntia illassa soitellakin. Viime vuoden puolella hän on kerran viikossa

käynyt Yhteistuvalla soittamassa kuorolauluharrastajien kanssa.

- Mutta sitten kun välillä tulee jotain sellaisia töitä, että on lapiossa tai kangassa kiinni, tuntuu sormissa, jäykistyvät.

Muistutan, että hän oli viime syksynä Tammenterhon talkoosakin. Hän vähättelee omaa osuuttaan, mutta sanoo aina arvostaneensa Jupperin omakotiyhdistystä, ja ihmisiä, jotka siellä talkoita tekevät.

- On siinä kovasti hommia. Laineen Ola se on melkoinen kaveri. Ja nyt siellä Tammenterhossa on ollut monta kaveria, jotka ovat tehneet kovasti töitä, hän kiittää.

Sulkavalla soitellaan järven rannalla

Leena ja Eino Tammelan kesämökki on Sulkavalla, järven rannalla. Kertovat siellä olevan paljon aktiivista musiikkitoimintaa, sulkavalaiset järjestävät kesäisin paljon juhlia.

- Ihan meidän naapurissa asuu kaveri, joka rakentaa viuluja. Välillä hän tulee meille, ja soitetaan yhdessä, hän viulua ja minä harmonikkaa.

Eikka kertoo mökillä ollessaan usein soittelevansa järven rannalla.

- Kerran kävi niin, että kun oltiin Sulkavalla ravintola Muikkukukossa, oli siellä eräs iäkäämpi naisihminen, joka sanoi, että he käyvät usein kyläilemässä samaisen järven rannalla. Siellä joku soittaa harmonikkaa, ja musiikin kiiriessä pitkin järvenpintaa he usein tanssivat sen tahdissa. Minä tokaisin, että se soittaja taidan olla minä, Eikka nauraa.

Sukulaissielun tunnistaa

Eikka kertoo, miten sitä huomaa sukulaissielun, kun musiikkiharrastuksesta on kysymys.

- Ostin yhden kravattimallisen pelin aikanaan Helsingistä, Kaisaniemenkadulla olevasta Jäppilän kaupasta. Mulla ei ollut heti niin paljon rahaa lyödä siihen, mutta Jäppilä sanoi, että ota tästä nyt vaan itselles peli ja tuo

rahat myöhemmin. Sovittiin, että tulen lauantaina kahden jälkeen maksamaan. Ja niin teinkin.

- Jäppilä sanoi, että hän tiesi niin tarkalleen, koska sä tuut, että vois tarkistaa vaikka kellon. Jäppilä oli loistokaveri. Oli vilpityn siinä, ettei vain kauppa saa tehdyksi, vaan että todella se, joka soittaa saa pelin, Eikka ihailee.

Jutunkertoja muistelee...

Eikka muistaa isän hyvän kaverin Vallilasa, Kettusen Topin, joka oli Onni Laihasen soittooppilaita. Jupperin taloa rakennettaessa hän toi tänne tullessaan aina harmonikan mukanaan, ja soitteli Palokunnan tansseissa.

- Muistan kerran, kun Topi oli nukkumassa meidän saunamökissä ja sen harmonikka lojui lattialla, mua kiinnosti se hirveästi. Painoin ilmanpoistonapulaa, ja pieni sormi kun oli, nappula livahti sinne sisään. Pelästyin kauheasti, että nyt se meni rikki. Lähdin oitis karkuun, ja tulin takaisin vasta parin tunnin päästä. Topi sanoi, että tuu pois vaan, se nappula on ylhäällä jo.

- Toinen kaveri oli tuosta "Valkeasta torpasta" (oli aikanaan Leppävaaraan mentäessä maamerkinä), ja mä tykkäsin soittaa hänen harmonikkallaan. Siihen aikaan, kun olin Wikbergillä töissä, oli Logenilla aina tansseja, ja se kaveri oli siellä soittamassa. Ei kuitenkaan yhtään tykännyt soittaa tangoja.

- Kerran, kun tuli väliaika ja se rupesi lopettelemaan, se sano mulle, että soita sinä tangoja. Ihmiset oli lähdössä ulos ovesta, mutta kun ne kuuli, että soiteetaan tangoja, ne meinasi kaataa toisensa rynnätessään takaisin, Eikka nauraa ja jatkaa:

- Sota-aikana oltiin kavereiden kanssa Leppävaarassa villikissoja pyytämässä. Niitä majaili kartanon mailla olevassa ladossa puolisen tusinaa.

- Kysyttiin rengeiltä, että saadaanko pyydystää niitä. Ne vähän naureskeli, että ottakaa ihan rauhassa vaan. No mehän säkki mukana sitten paineltiin poikaporukassa latoon. Mutta aina kun yritettiin, niin kissat meni sinne ladon alle.

- Me päätettiin, että toiset menee tielle juttelemaan, ja toiset menee sinne päälle kyttämään, että heitetään säkki, kun ne tulee sieltä alta. Mutta kun me oltiin siinä päällä, ja kissat tulivat ulos, ne heti katsoivat ylös, ja painuivat takaisin alle. Jos me mentiin kaikki tielle seisomaan, ei ne katsoneet mihinkään, vaan tulivat ulos.

- Koko päivä tehtiin töitä ja nälkä ajoi lopulta kotiin, eikä kissoja saatu.

Eikka kertoo aikanaan tehneensä itse veneenkin.

- Eräessä ruotsalaislehdessä oli ohjeet ja malli. Kolme lattiaautaa oli sivukorkeus, ja laitoin niin huolella, ettei se tippaakaan vuotanut. Vene kesti satakiloisen miehen ja kaksi poikaa molemmin puolin. Se oli tosi vakaa, ei koskaan kaatunut.

- Tuolla järvellä se oli, ja joka kerta hauen toin, kun kalastamaan lähdin.

- Järvikin oli niin puhdas silloin. Lapset kävivät paljon uimassa ja kerran keväällä poika toi uimareissulta lahnan. Oli käärinyt sen pyyheliinaan, ja sanoi, että nyt mä toin teille ruokaa, täällä' on iso kala.

- Lahna oli kelvollinen, mutta pyyhe oli heitettävä roskikseen, se oli niin limainen ja täynnä kalan suomuja, Eikka päättää juttutuokion.

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Eino Tammela ja Olavi Laine

Älä harkitse oman etusi vuoksi mitään mikä panee sinut rikkomaan lupauksesi, luopumaan vaatimattomuudestasi tai houkuttaa tekemään jotain valonarkaa, joka ei kestä maailman katsetta.

- Markus Antonius

PITKÄJÄRVEN KUNNOSTAMISEEN 300.000 MARKKAA

Espoon kaupunginvaltuusto päätti talousarviossaan varata Pitkäljärven kunnostamiseen 300.000 markkaa. Raha-asia-aloitteeni hyväksyttiin siis yksimielisesti samoin kuin toivomukseni, että Pitkäljärven kunnostus on toteutettava yhteistyössä paikallisten asukasyhdistysten kanssa. Kaupungin budjetissa on varattu lisäksi 400.000 markkaa vesiensuojeluun yleensä, joten voimme luottaa niin järviemme kuin jokiemme suojelun olevan tänä vuonna kohtuullisessa mallissa.

Ympäristökeskus on kaupungin viranomaisista se, joka koordinoi rahojen käytön. Tarjoukset kunnostussuunnitelman toteuttamiseksi on jo pyydetty. Aivan ensimmäiseksi on kuitenkin tärkeintä huolehtia järven tekehengityksestä eli aloittaa hapetus välittömästi. Yksi hapetinlaite ei riitä pitämään järven vettä täyskierronomaisessa, hyvähappisessa tilassa, joten hapettimia tarvitaan ainakin kaksi. Kunnostamissuunnitelman mukaan tulee veden laatua, kasvi- ja eläinplanktonia ja pohjasedimenttiä tutkia. Hajakuormituksen selvittäminen ja edelleen vähentäminen samoin kuin roskakalan kalastaminen ja vesikasvien niitto ovat tämän vuoden aikana Pitkäljärvellä tehtäviä hoitotoimenpiteitä. Nyt välittömästi voidaan siis aloittaa Pitkäljärven hapetus ja vuoden mittaan käynnistyvät sitten muut hoitotoimenpiteet.

Samaan aikaan on selvitetty mahdollisuutta saada myös valtiolta kunnostusavustusta. Projektirahoitustavoin voidaan myöntää yhteistyössä jonkun toisen kunnan kanssa toteutettaville hankkeille. Espoon yhteistyökumppaneita tässä tapauksessa ovat Kauniai-nen ja Kirkkonummi. Uudenmaan liitto

voi tukea hankkeita, joiden tehtävänä on edistää kestävää kehitystä mm. vähentämällä ympäristökuormitusta. Kehittämishankkeen päätarkoituksena on aktivoida mm. maanomistajat ja paikalliset tahot ennaltaehkäisevään vesiensuojelutyöhön. Kirkkonummella projektissa on mukana useampia pieniä järviä - Espoossa avustusta haetaan juuri Pitkäljärven kunnostamiseen sekä Pitkäljärveä kuormittavien Gallträskin ja Lippajärven kunnostamiseen.

Varmaa on, että Pitkäljärven kunnostaminen pääsee nyt toden teolla alkamaan kaupunginvaltuuston myöntämän määrärahan turvin. Sen lisäksi voidaan saada vielä valtionrahoitusta 50 %, koska Espoon omarahoitusosuuteen on nyt rahat varattuina. Pitkäljärven säilyminen alueemme asukkaiden sielun ja ruumiin virkistyskeitaana näyttää nyt varmemmalta kuin aikoihin!

SIRPA HERTELL
Kaupunginvaltuutettu

KUIVATTUJEN YRTTIEN IDEASTA SE LÄHTI LIIKKEELLE

Yhdistyksemme monivuotinen jäsen ja entinen EOK:n puheenjohtaja EILA RÄISÄNEN, joka toimii nykyään Hirvensalmella yrittäjänä, osallistui viime marraskuussa Helsingin Messukeskuksessa "Ruoka -98" -messuille oman yrityksensä Puulan Yrtti- ja Marjaherkut Oy:n tuotteilla. Hänen yrityksensä sai Maaseutukeskuksen Liitto ry:n antamana tunnustuksena oikeuden käyttää MAAKUNTIEN PARHAAT -laatumerkkiä no 265. Kunniakirja myönnettiin hänelle 19.11.98.

Helsingin Messukeskuksessa oli vilinää ja leijaili erilaisten ruokien ja mausteiden tuoksu rientäessäni tiheässä olevien myynti- ja näyttelytilojen keskellä kiemurtelevien käytävien halki Eila Räisänen osastoon tutustumaan. Sangen näkyvästi esillä olevassa tilassa olivat mukana myös kaksi muuta hirvensalmelaista yritystä *Puulanjärvinen*, joka valmistaa järvikalasta erilaisia herkkuja, ja *Kahvila Kissakosken* omistaja, joka myy piiraita. Mukana oli neljäskin yrittäjä *Puulan Lohi*, jonka osasto oli ilmastoinnin vuoksi lähempänä ulko-ovia, koska hän paistoi muikkuja isolla muurikkapannulla.

Eilan iloisenvärikkäät, kuivatut tuotteita sisältävät pussit olivat houkuttelevasti esillä. Häntä siinä haastatellessani keskustelumme katkesi tuon tuostakin kiinnostuneiden kyseilyihin.

Kuivattujen yrttien idea

- Meikäläisen yritys perustuu "kuivattujen yrttien idealle". Yrtit kuivataan Hirvensalmella, jossa minulla on noin sadan neliön työtilat, ei vielä kovin paljon kuivatusta ja kuivatuksen jälkeen tarvittavia laitteita, mutta koko ajan lisää on kehitteillä, Eila kuvailee.

Yrityksen toiminnan hän puristaa pähkinänkuoreen: pakkauslinjaan kuuluu kauha, vaaka ja *Pirjo*, ja työtä tekee puolitoista naista - hän itse on kokonainen ja *Pirjo* puolikas, eli osapäiväapulainen. Systemi toimii oikein hyvin.

Mistä kaikki sai alkunsa?

- Mieheni kanssa hankimme Hirvensalmelta vuonna 1989 ns. vapaa-ajan asunnon, jota kunnostettiin ja siellä sitten vapaa-aikaa vietettiin. Hirvensalmella oli meneillään erilaisia projekteja, ja sorruin *Herkkumatkailu* -projektiin mukaan, josta tämä vähitellen kehittyi.

- Minulla oli ensin vuokralla marjatarha, josta sain herukoita, ja sitten huomasin, että yrtti-puoli on nouseva ja kasvava tuoteala. Siinä oli kuitenkin oltava järkevä, ei yksi ihminen ehdi viljellä, lajitella, kasvattaa, pakata ja kuivatua.

- Koska meillä ei ollut peltohehtaareita, päädyin kuivatukseen ja hankin kuivaimet. Kissakosken tehtaalta sain työtilan.

Eilan lisäksi on Kissakosken tehtaalla kunnan kunnostamissa tiloissa seitsemän yrittäjää.

Kunta kunnosti kaikki tuotantotilat ikään kuin räätälintyönä, kunkin alan vaatimalla tavalla. Kunnan investointia yrittäjät maksavat pitkäaikaisella vuokrasopimuksella.

Sopimusviljelijät ja -kerääjät

Eilalla on joukko sopimusviljelijöitä ja kerääjiä. Raaka-aine tulee pääasiassa omalta alueelta, jolta tänä vuonna löytyi sieniä hyvin laaja valikoima, vaikka esimerkiksi suppilovahvero ei kovin vahvasti täällä esiinny. Muuta hyvää kuivatettavaksi kelpaavaa sientä oli runsaasti.

Viljelijöiden kanssa tehdään sopimukset viljeltävistä aineksista, mm. sipulia, ruohosipulia ja juureksia.

- Talvella työtetään juureksia. Ostan sellaiselta, joka pesee, viipaloi ja kuutioi ne. Heillä oli ennen karjatila, joka jouduttiin lopettamaan. Nyt ovat perustaneet tuotantolinjan, jossa on valmiit raakasalaatit suurkeittiöille, valmiiksiuoritut perunat, tai mitä nyt kukin tilaa. Itse saan valmiiksi käsiteltyinä punajuuren, lantun, porkkanan, sellerin jne. Näin voidaan talvikautta hyödyntää, Eila selvittää.

- Koko ajan on myös oltava korvat höröllä kysyntään vastaimiseksi. Mikkelin alueellahan on yrttikoulutus korkealla tasolla, sinne tavallaan keskittynyt, joten tieto kulkee ja leviää.

Eilalla on n. 30 säännöllistä sopimusviljelijää ja -kerääjää. Mustikantuoja on tänä vuonna ollut yllättävän paljon, mutta mustikkasato olikin hyvä.

ITÄ-KIINASSA HEINÄKUUSSA HELLEAIKAAN

Näin keskellä talvea sään oikkuillessa on mukava muistella helteistä heinäkuuta Kiinassa. Vietin viime heinäkuussa kaksi viikkoa Itä-Kiinassa, Fuzhoun kaupungissa. Sukulaiseni Helena ja Tapsa Purola olivat asuneet Fuzhoussa vuoden alkupuolelta lähtien. Tapsa työskentelee siellä projektitehtävissä saksalaisen Siemensin toimeksiannosta.

Fuzhou on Fujianin maakunnan pääkaupunki, jossa on yli miljoona asukasta. Se sijaitsee Itä-Kiinan rannikon tuntumassa, suunnilleen Taiwania vastapäätä. Kaupunki on tärkeä satamapaikka ja kauppakeskus, teemarkkinapaikkana Kiinalle tärkein jo 1800-luvulla. Nykyisen Fuzhoun kaupunkikuvaa voisi luonnehtia melko länsimaiseksi pilvenpiirtäjineen, suurine tavatataloineen ja upeine hotelleineen. Suurin osa kuitenkin on vanhaa kiinalaista kulttuuria niin rakennuksissa kuin koko elämänmenossa.

Lentoreittini oli pitkänpuoleinen, Helsinki-Kööpenhamina-Bangkok-Shanghai-Fuzhou. Saapuessani Shanghaihin koin eräänlaisen kulttuurishokin. Ensinnäkin, matkalaukkuni ei mennytkään sovitusti perille asti, vaan tuloksetuksesta päästyäni huomasin sen matkatavarakarusellissa.

Odottamaton harmi, sillä matkalaukku oli painava, mutta apu oli lähellä, sillä sitä raahattessani tuli luokseni nuori kiinalainen mies, joka tarjoutui laukku kantamaan. Hän ei osannut englantia, mutta toistettuani Fuzhouta muutaman kerran hän otti matkalaukkuni ja alkoi kulkea kovaa vauhtia kohti ulko-ovea. Kipitin perässä peläten laukku lähtevän sen siliän tien. Mies kuitenkin pysähtyi jonkin matkan päässä olevalle ovelle, ja ohjasi minut kotimaan lentojen puolelle.

Vasta saatuaani matkatavarani säilytykseen ehdin katsella ympärilläni. Koneeni lähtöselvitykseen oli lähes kolme tuntia aikaa. Siinä odottaessani huomasin ympärilläni parveilevan nuoria, hyvinpukeutuneita kiinalaismiehiä, jotka kiinnostuneena tutkiskelivat minua ihan lähituntumassa. Olin terminaalissa ainoa länsimaalainen, joten siitä lienee kiinnostus johtunut. Tunsin itseni kiusaantuneeksi, kunnes hoksasin ruveta lukemaan, ja saatoin siten vetäytyä yksityisyyteni suojaan.

Perillä Fuzhoussa

Matka Shanghaista Fuzhouhin kestää tunnin, ja olin puolen yön maissa perillä. Tapsa ja Helena olivat vastassa. Fuzhoun lentokentältä kaupungin keskustaan on n. 50 kilometriä. Oli mahdottoman pimeää, vaikka yksittäisistä valoista päätellen asutusta näkyi olevan moottoritienkin varressa. Kaupungin keskusta oli myös pimeänä joitakin mainosvaloja ja pääka-

tujen valaistusta lukuunottamatta. Sainkin tietää, että kiinalaiset vetäytyvät iltaisin koteihinsa jo klo 21:n jälkeen, jolloin useimmat kaupat ja jopa ravintolatkin suljetaan.

Isäntäväkeni asuu ihan kaupungin keskustassa, Wuyi Bei Roadilla, betonisella muurilla ympäröidyllä kerrostaloalueella, jota vartioidaan ympäri vuorokauden. Puolen yön jälkeen suljetaan portit. Huoneisto sijaitsi kerrostalon toisessa kerroksessa, ja käsitti kaksi makuuhuonetta, olohuoneen ja keittiön. Joka huoneessa oli oma ilmastointi. Keittiö oli täysvarustettu mikroaaltouunia ja tiskikonetta myöten. Oma huoneeni oli ihanan viileä ja vuode todella mukava.

Rekisteröinnistä se alkaa...

Jo yöllä Helena kertoi, että minua tullaan aamulla rekisteröivästä hakemaan. Vaikka hän herätti hyvissä ajoin aamiaiselle, tulivat 'noutajani' etuajassa, ja summerin soidessa meinasi pala

mennä väärään kurkkuun - jännitti moinen nouto. Helena lähti mukaan virkailijan ja autonkuljettajan kyyditessä meidät läheiseen rekisteritoimistoon.

Ei siinä sitten sen kummempia tapahtunut. Ottivat passini ja viisumini, ja 15:n minuutin kuluttua sain ne takaisin kulluvalla varustettuna.

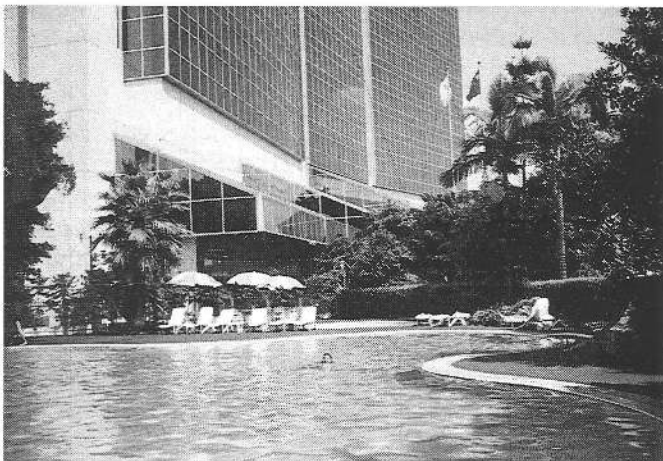
Virastoa lähellä oli vastaremontoitu suuri, katettu tori, jonne pistäydyimme samantien. Siellä oli pitkät käytävät, joiden molemmin puolin olevilla myyntitiskkeillä lojui erilaista lihaa, sisäelimiä ja monenmoisia eläviä mörkijöitä: kilpikonnat, käärmeet ja äyriäiset olivat joko tiskeillä levällään tai uiskenteli vadeissa ja astioissa.

Ensimmäinen tutustuminen arkirutiineihin

Kotiin päästyämme soitti **Marja** ja pyysi meitä *Hotelli Lakesiden* uima-altaalle. **Marja**, **Riina** ja **Johanna** ovat nuoria rouvia, joiden miehet työskentelevät Fuzhoussa *Nokian* palveluksessa. Nokia verkottaa Kiinassa kovaa vauhtia matkapuhelimia, ja on Fuzhoussa erittäin tunnettu - tunnetumpi kuin kotimaansa "*Funlandia*". Useilla "nokialaisilla" on perheet mukana, ja rouvilla on oma verkosto, johon kuuluu myös muiden ulkomaalaisten työntekijöiden rouvia. He tapaavat kerran viikossa lounaalla tai tekemällä yhdessä ostoksia.

"Nokialaisia" on majoitettu kahteen Fuzhoun hyväntasoiseen hotelliin, em. *Lakesideen* ja *Foreign Trade Center-Hotelliin*.

Lakeside-hotelli sijaitsee nimensä mukaisesti järven rannalla, ja hotellin ulkouima-allas on puistoisessa ympäristössä.

Lakesiden uima-altaasta tulikin lähes jokapäiväinen oleskelupaikkamme, jossa saimme olla ihan itseksemme **Marjan** ja **Riinan**, joilla kummallakin oli yksivuotiaat tyttäret, sekä **Johannan** kanssa, sillä kiinalaiset tulivat altaalle vasta illansuussa.

Ostoksilla suuressa kangashallissa

"Naisverkoston" jäsenten kanssa lähdimme *Lakeside* -hotellista parilla taksilla suureen kangashalliin hotellissa työskentelevän englantilaisen **Joanin** opastamana. **Joan** puhuu sujuvasti kiinaa, jaa on kiinalaisen kanssa naimisissa. Usean vuoden Fuzhoussa asuneena hän tuntee kaupungin halvat ja hyvät ostospaikat.

Kiinassa länsimaalaisille on hyvin vaikea löytää sopivia valmisvaatteita, joten vaatteiden teettäminen on käytännöllisempää. **Joan** tunsu myös halvan räätälin.

Kankaita oli kolmessa kerroksessa niin monenlaisia, että päätä pyöröytti. **Helena** osti useampaa asua varten kankaat, itse en ostanut mitään. Mutta kun **Joanin** neuvoma räätäli ei ollutkaan paikalla, ja käynti siirtyi seuraavaksi päiväksi, innostuin myöhemmin päivällä käydessämme ostoksilla ostamaan kankaan, jonka vein seuraavana päivänä em. räätälille tehtäväksi.

Kaupoista, tavarataloista ja hinnoista

Tavallisia kiinalaiskauppoja on pitkät ostoskujat tulvillaan, tuotteet ovat halpoja ja laadultaan sitä sun tätä, mutta niissä saattaa tehdä löytöjäkin.

Kujilla kierrellessä ja kauppoissa poiketessa aistii kiinalaista elämänmenoa aidoimmillaan. Koska liikkeet ovat auki aamusta iltaan eikä siestää vietetä, omistajat ja myyjät vetävät päiväunia milloin penkkien päällä pitkällään, pöydillä tai ainakin päät käsien varassa nuokkuen. Joissakin koko perhe elää omaa elämäänsä kotoisasti, ruokailevat ja vetävät ruokalevot kaikessa rauhassa asiakkaista piittaamatta. Ostaja saa rauhassa katsella ympärilleen, ja jos haluaa jotain ostaa, on herättävä nukkujat.

Kujien varsilla asuvien kiinalaisten asunnot ja työpaikat ovat samoissa tiloissa. Kujilla on vesiposteja, ja niiden vierellä pestään hiukset, astiat ja milloin mitäkin. Yhden luona pesi nuori neitonen hiuksiaan, ja vieressä mies vadissaan isoa kalaa.

Paremmalaatuisissa tavarataloissa on hinnat tuotteissa, mutta vaatimattomimmissa kauppoissa tingitään. Kielivaikeudet vältetään taskulaskimilla, joihin hinnat vuorotellen näppäillään, kunnes hinta miellyttää kumpain osapuolta.

Muuan mielenkiintoinen asia, josta **Helena** minulle jo kertoi ennen omakohtaista tutustumistani, on tavaratalojen kemikaliosastoilla lasitiseissä komeilevat anatomisesti muotoillut sukuelimet. Seksikauppoja ei ilmeisesti tarvita.

Ravintolailllallisia ja koti-illallisia vuorotellen

Koska **Tapsa** oli arkipäivät töissä, me naiset kävimme vain kevyellä lounaalla missä milloinkin. Iltaisin vuorottelimme ravintola- ja koti-illallisilla.

Ensimmäisenä iltana illastimme kiinalaisessa *Great Wall* -nimisen hotellin ravintolassa. Akvaariosta valitsimme kalaa illalliseksi - olisiko ollut kuuhaa. Kiinalaistapaan tarjoilija kiersi alkupala-tarjoiluvaunulla, josta sai valita mieleistään lajia.

Illastaessamme Fuzhoun hienoimman hotellin *Foreign Trade Centerin* ravintolassa sattui niin

kiinalaisperheet tulivat oikein salin toiselta puolelta katsomaan.

mukavasti, että sinne tuli samaan aikaan Tapsan tuttu, Nokian aluejohtaja Reijo, jonka Tapsa pyysi pöytäamme. Oli mielenkiintoista keskustella hänen kanssaan, sillä hänellä on jo melko pitkä kokemus kiinalaisesta elämänmenosta. Saimme hyviä neuvoja kiinan kielessä, liikenteessä ja tavoissa.

Illallisella Lakesidessa tapasimme puolestaan Tapsan saksalaisia työkavereita Siemensiltä. Näin avarrettiin kiinalais-kansainvälisesti uutta näkökulmaa.

Yhtenä iltana ruokailimme Hot Springs-hotellissa. Pramea paikka: avarat aulat, monta myymälää ja ravintolaa, uima-altaat jne. Huhutaan, että hotelli on kiinalaismafian suosiossa. Siellä on joskus ammuskeltukin.

Täältä löytyy myös kaikki länsimaiset pikaruokaketjut, McDonald'sit, Pizza Hutit, Kentucky-Chickenit ym.

Pizza Hutissa Helena ja Tapsa pistivät minut testiin, josta selvisin erinomaisesti. Siellä näet on sellainen 'riitti', että yksi seurueesta ottaa kulhon ja kerää sen seisovan pöydän monista eri salaattiaineksista kukkuralleen. Mitä monipuolisempi lajitelma on ja mitä korkeampi kukkura, sitä taitavampi on kerääjä.

Poikkesimme usein Helenan kanssa ostoskierroksen päätteeksi McDonald'siin, jossa meitä aina kovasti tuijotettiin. Jotkut

Kömmähdyksiä asioidessa

Kiinalaisten kanssa asioidessa ei kielestä johtuvilta kömmähdyksiltä välttynyt, ei edes Lakesidessä, jossa nyt luulisi olevan englanninkielisiä tarjoilijoita. Pyytäessämme siellä lounaalla laskun toi tarjoilija ison pulлон olutta ja kaksi lasia.

Toinen tapaus sattui valokuvia noutaessani. Meille syntyi kova kiista antamani taskulaskimen summa ei kelvannutkaan. Pitkän pulinan jälkeen ja melkein hermot menettäneenä asia selvisi: olivat ottaneet rahat jo viedessäni filmirullan kehitettäväksi ja maksaessani uudesta.

Taksien kanssa on myös välillä ymmärtämishäpeitä. Täällä on takseissa kuljettajan ja takapenkin välillä metallinen ristikko, josta onneksi Helenan pieni käsi mahtuu läpi. Helena onkin tottunut neuvomaan taksikuskia käsieleillään ja opettelemalla joitakin kiinankielisiä sanoja. Joskus ei kuitenkaan millään tokene.

Kerran kun eivät eleet, kiinankieliset ja englanniksi sanotut ohjeet riittäneet, hän kirotta pöräytti suomeksi, niin johan auttoi.

"Ötökkäjuttuja"

Ensimmäisenä aamuna pedatesani sänkyä kirkkaisin, kun lakanoista pomppasi joku ötökkä. Helena ihan tyynesti totesi sen olevan hyppyhämähäkki. Se taisi maistaa minua käsivarresta, jossa oli kaksi reikää, jotka tulleetuivat rakkuloiksi. Vaikka hoidin sitä kortisonivoiteella, purema parantui vasta Suomessa. Kuulin myöhemmin, että hyppyhämähäkit saattavat pesiä ihon alla. Vielä ei ole näkynyt jälkeläisiä.

Yhtenä iltana huomasin olohuoneen verhoissa jättitorakan, joka pääsi karkuun, mutta sai hyönteismyrkkyä peräänsä.

Dubain tavaratalon alakerrassa, kassajonossa seisossamme pari miestä näkyi tökkivän pitkällä kepeillä tavarahyllyköiden alle. Äkkiä yhden hyllykön alta ryntäsi valtava rotta. Helena, joka oli lähempänä, kirkkaisi ja rotta suuntasi salamannopeasti uuden hyllykön alle.

Muita ötököitä ei ole näkynyt, mutta Helena kertoi, että alkukesästä oli kovasti hyttysiä.

Humalaisia ja muita laitapuolen kulkijoita ei juuri näy Niin paljon kuin noita katuja päivittäin ja illoin kiertelimme ei humalaisia eikä laitapuolen kulkijoita juuri näkynyt.

Yhden ainoan kerran näimme ylikulkusillan portaikon väli-
tasanteella makaavan nuorukaisen, joka oli joko humalassa tai huumeissa. Fuzhoussa kiinalaiset vaikuttavat työteliäiltä eikä varjopuolen ilmiöitä juuri näe, vain tavallista köyhyyttä. Pari kerjäläislasta olen nähnyt, ovat aina samassa paikassa kerjäämässä.

Yöllä joskus kuuluu huutoa läheiseltä kujalta.

Kiinalaista liikennettä...

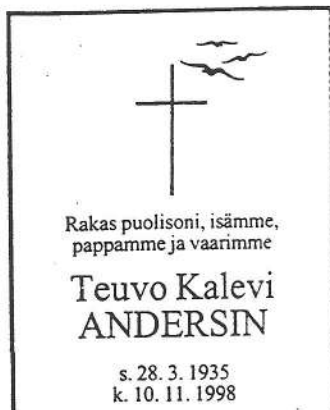
Fuzhoun liikenne on tosi "kiinalaista". On aivan uskomatonta, miten se toimii, sillä kaikki sotkevat samoilla teillä: autot suurimmasta pienimpään, rikshat ja pyöräilijät. Jalankulkijoiden on kyettävä puikkelehtimaan siellä jossakin välissä.

Vasemmalle kääntyminen autoilla, rikshoilla ja polkupyörillä on omaa luokkaansa. Alkavat kääntyä jo parisataa metriä ennen risteystä ajaen vastaantulevien kaistalla. Siitä vaan sompailevat toistensa loimitse ja suoraan suuntautuvien ajoneuvojen välistä. Jalankulkijalla on todella kovat paikat, kun lisäksi liikennevaloja on kovin vähän.

Mao näkyy edelleen

Pankkiin mennessä kuljimme aina valtakatua, jonka varrella on Maon valtava patsas. Se on hohtavan valkoinen ja kymme-

IN MEMORIAM

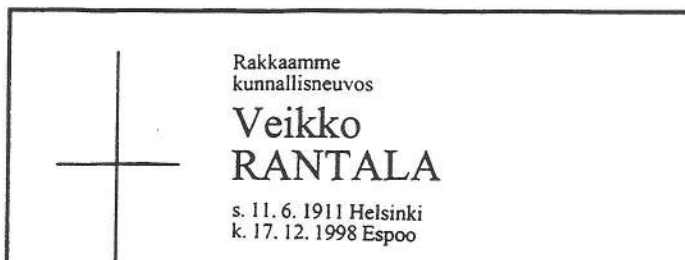
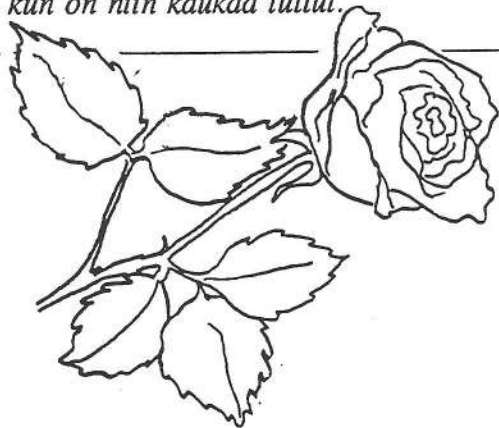
Noin kuukauden välein päättyi kahden Jupperissa asuneen ja vaikuttaneen henkilön elämä. Täällä 3-vuotiaasta asti asunut **Kalevi Andersin** kuoli marraskuussa, ja joulukuussa kunnallisneuvos **Veikko Rantala**, joka eläkkeelle päästyään asui Jupperissa.

Kävin maaliskuussa 1994 haastattelemassa Kalevia vuonna 1995 julkaistuun Jupperin historiikkiin "Jupperi - furiiritilasta pientalo-alueeksi". Kalevin muistoksi alla oleva katkelma em. kirjan luvusta X. *Henkilöhistoriaa - jupperilaisia ennen ja nyt, Haastatteluja:*

"Pukkipalvelua"

Pukkina oli Ruohosen Ema, joka oli meille tullessaan jo monessa paikassa käynyt. Lähti tuosta kuusiainan lävitse pyrkimään taloa kohti. Katsellessani ikkunasta pukin tuloa sanoin äidille: "Nyt pukki tulee ja näyttää kovin väsyneeltä. Meni taas nurinkin."

Kaksi kertaa se otti ketoa ennen kuin pääsi sisälle. Enhän minä tietysti pojan kersana käsittänyt, että pukki oli jo sen verran vihneessä, etteivät jalat enää pitäneet. Luulin vain, että pukki oli kovin väsynyt, kun on niin kaukaa tullut.

Kunnallisneuvos Veikko Rantala, joka vietti eläkevuosiaan Jupperissa, toimi pitkään Espoon kunnalliselämässä valtuustossa, kunnanhallituksen varsinaisena ja varajäsenenä, kunnanhallituksen puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana sekä 1970-luvulla Espoon sosiaali- ja terveystoimen hallinnollisen johtajan virassa.

Edellä mainitun historiikin samaisessa luvussa alaotsikon *Julkisuuden henkilöitä* osassa Veikko Rantala muisteli, miten hän oli opiskeluaikanaan 1930-luvulla Jupperia palstoitettaessa ollut täällä maanmittarin apulaisena:

Maasto Jupperissa oli hyvin vaihtelevaa ja kallioista, joten erään kallion kohdalla insinööri olisi jättänyt palstan mittaamatta, mutta isännät sanoivat ykskantaan: "insinööri mittaa nyt vaan linjat kuntoon". Eikä insinöörin auttanut kuin vetää linjat kuntoon.

Pitkäjärven ranta-alueen tonttien muodostus oli oma lukunsa. Ostajat olivat saaneet sellaisen käsityksen, että rantaa seuraileva maantiekkin (Kuninkaantie) kuuluu osana heidän tontteihinsa. Kun tontit muodostettiin kahta puolen tätä maantietä, tuli niistä "rantatontteja", ja sehän taas teki niistä huomattavasti kalliimpia.

Aikanaan suunnitelmat esitettiin lääninhallituksen vahvistettaviksi, mutta siellä oltiinkin eri mieltä. Ensin olisi pitänyt esittää rakennussuunnitelmat ja sitten vasta suorittaa mittaukset. Täällähän asiat oli tehty vähän väärinpäin. Maanmittausinsinööri sai muistutukset, mutta koska oli jo eläkkeellä, ei siitä koitunut sen kummempaa, ja aikanaan palstoitussuunnitelmatkin hyväksyttiin.

TAMMIPÄÄNTIEN LIIKENTEESTÄ

Saimme tänne kyläämme pari vuotta sitten hienon, uuden **Tammipääntien**, joka vaikutti aluksi aivan toimivalta. Sitten tulivat heti kavennukset betonipylväineen täydellisenä yllätyksenä, sillä nehan eivät sisältyneet tiesuunnitelmaan lainkaan.

En protestoisi niitä kavennuksia vastaan sinänsä, mutta tapa, jolla niiden sijoitus on toteutettu, on anteeksiantamattoman huono. Ollaan saavutettu sellainen tila, että väistämismorali jokaisessa eri kavennuksessa on erilainen ja mahdollisessa kolaritapauksessa syyllisyyskysymys on vähintäänkin epäselvä.

Ajojärjestys muodostuu teoriassa jo lähestymisvaiheessa, mutta voimassaolevan 30 km/h -nopeusrajoituksen noudattaja ei kuitenkaan ehdi kavennukseen ennen vastaantulijaa, jonka nopeus on 50-100 km/h. Käytännössä siis jonkinlaisella järjellä ja riittävällä itsesuojeluväistöllä varustettu autoilija väistää.

"Viisaampi väistää" totesi eräs naapurini, kun ihmettelimme erään "peilikosketuksen" syntyä tuossa Jupperinaukion kohdalla. Se kavennus onkin ainoa, jossa syyllisyyskysymyksen ratkaisemiseen ei tarvita aivan tuomarin taitoja. Muut kavennukset tulevat varmasti vuosien kuluessa turvaamaan eri oikeusasteiden leipäpuun, ellei jotakin tehdä.

Paras ratkaisu olisi poistaa kokonaan nämä vaaralliset kavennukset ja valvonnalla saada aikaan edes jonkinlaista nopeusrajoituksen kunnioittamista. Jos rajoitus olisi 40 km/h, poistuisi ainakin osa ylinopeuksista, sillä nykyistä 30 km/h ei

juuri kukaan miellä asialliseksi. Asia erikseen ovat ne autoilijat, joita ei minkäänlaiset rajoitukset ja määräykset muutoinkaan koske; heidän edesottamuksiinsa tulisi puuttua riittävän voimakkaasti.

Jos kavennuksia ei haluta poistaa, voitaisiin halvimalla saada jonkinlaista änttiä ajosuoritteisiin lisäämällä 16 kpl ajojärjestystä osoittavia liikenne-merkkejä Tammipääntien jo muutenkin varsin edustavaan ja runsaaseen liikennemerkkikokoelmaan, kaksi jokaiseen kavennukseen (niitä sellaisia, joiden kuvaus "punainen auto ajaa mustan auton ohi"). Huomatavasti kalliimpi vaihtoehto olisi poistaa korokkeet siten, että samassa kohtaa ei niitä olisi tien molemmilla puolilla. Ajouradan leveys säilyisi entisellään siirtämällä vastakkaisilla puolilla olevat korokkeet samalle puolelle tietä.

Jotakin ratkaisevaa pitäisi asialla tehdä ja kohtalaisen pian, ennen kuin jossakin kohtaa tietä peltiä rypistyy pahemman kerran!

JUSSI

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

TALVITAPAHTUMA

RANTANIITYLLÄ

sunnuntaina 14.2.1999 klo 13.00-15.00

HIHTOKILPAILU LAPSILLE

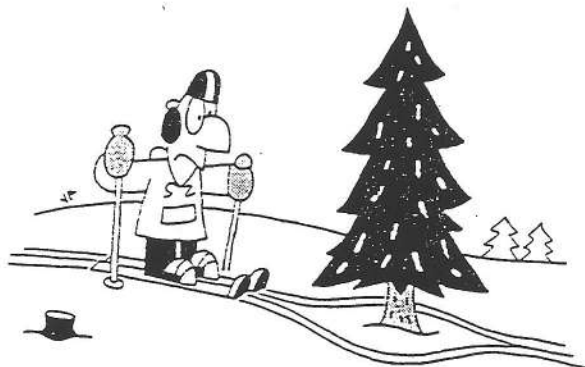
Sarjat: alle 5 vuotta
alle 7 vuotta
alle 9 vuotta
alle 11 vuotta

ja kaikki sitä vanhemmat

Jos ei oo lunta, kilpaillaan muuten
silloin kelkat ja kävelysauvat mukaan

kilpailun jälkeen kahvi- ja mehutarjoilu *Tammenterhossa*

JOKA PIKKA OTTAMAAN OSAA KOKOON KATSOMATTA!

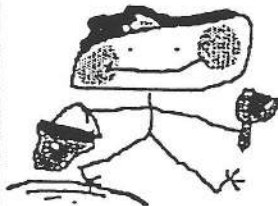

*Alkaa
huolehti!
Rantaniityllä
ei ole
kuvioita!*

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia
jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19
Puh. 847 855

**SUPERIN
MONTESSORI-
KESKUS**

LEIKI-OPI-KEHITY
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

TEATTERI

HEVOSENKENKÄ

Juhannusmäki 2, Mankkaa, Espoo

Z. Topelius:

PRINSESSA RUUSUNEN
Satumusikaali pojille ja tytöille!
Ohjaus ja sovitus Kirsi Aropaltio
Nuket ja lavastus Ulla Vaajakallio
Musiikki Pirjo Bergström

ke 10.2. klo 18.30 ennakkoes.
to 11.2. klo 18.30 ensi-ilta
la 13.2. klo 16.00
su 14.2. klo 17.00

Liput 35/40 mk/katsoja.
Lippuvaraukset p. 452 2123.

TAPAHTUM²⁴AKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Olavi Laine ja Saini Lanu

YHDISTYKSEN SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Tammerhossa keskiviikkona 25.11. pidettiin yhdistyksen syyskokoukseen kokoontui 21 varsinaista jäsentä päättämään sääntöjen määräämistä asioista. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Pekka Perttula** ja sihteerinä **Kai Haapamäki**, pöytäkirjan tarkastajina **Silve Sahlan** ja **Eeva-Riitta Puomio**, äänenlaskijoina **Silve Sahlan** ja **Eila Räisänen**.

Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin liittymis- ja jäsenmaksut, palkkiot ja matkakorvaukset, toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä valittiin puheenjohtaja, johtokunta ja tilintarkastajat vuodelle 1999.

Johtokunnan puheenjohtajana jatkaa **Mauri Alasaari**, ja johtokuntaan valittiin: **Tapio Ala-Peijari**, **Jouni Holopainen**, **Saini Lanu**, **Merja Puomies**, **Eino Savola** ja **Rainer Westerland** vanhoina jäseninä, ja uutena **Eeva-Riitta Puomio**. Yhdistyksen kunniapuheenjohtaja **Olavi Laine** jatkaa johtokunnassa kunniapuheenjohtajan ominaisuudessa.

Tilintarkastajiksi valittiin edelleen **Martti Tapanainen** ja **Maria Paukunen** samoin varatilintarkastajiksi **Pirjo Mattila** ja **Juhani Tarvas**.

Perinteisesti esityslistan viimeisen pykälän, *Muut esille tulevat asiat*, puitteissa esitettiin seuraavaa:

1. **Artturi Winqvist** oli huolissaan Viherlaakson postin liukkaasta porrasluiskasta sekä postipalveluiden etäisyydestä. Veloitettiin johtokunta toimittamaan postille kirjeen, jossa huomautetaan vanhuksille vaarallisesta luiskasta sekä toivotaan asioimispostin saamista Laaksolahteen.

2. Esitettiin johtokunnalle selvitettäväksi tietoverkon (virtuaaliyhteyksien) rakentamismahdollisuuksia alueellemme. Ideana olisi saada nuoriso mukaan yhdistyksen kerhotoimintaan.

Ennen varsinaisen kokouksen alkua **Saini Lanu** esitteli Tammerhossa uuden näyttelyn **Talvinen Jupperi**.

KATETTUJEN PÖYTIEN NÄYTTELY

Laaksoalahden Martat ry järjesti Laaksoalahden Seurakuntatalolla viikonloppuna 21.-22.11. *Katettujen pöytien näyttelyn*. Näyttelyssä äänestettiin parhaat kattaukset ja äänestäjien kesken arvottiin **Finlaysonin pöytäliina**.

Äänestyksen tulokset:

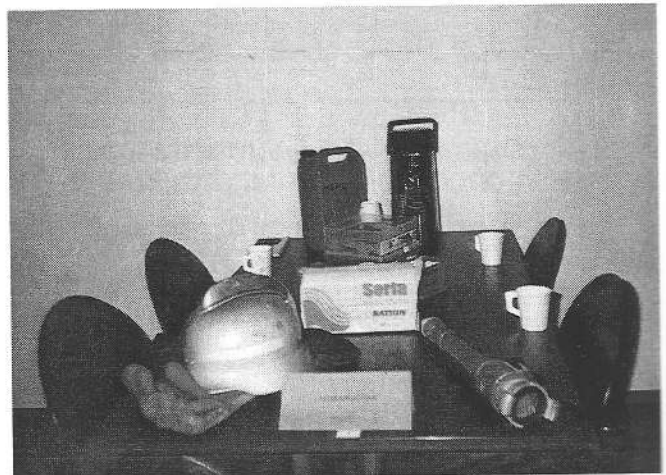
I. *Mikkelin päivän pöytä*, kattajana **Laaksoalahden seurakunnan päiväkerho**

II. *Katajainen Kansa*, kattajana **Laaksoalahden Martat ry**

III. *Sininen ja valkoinen*, kattajana **Kangasliike Sinikka Jalo**

Finlaysonin pöytäliinan voitti **Saara Rikama**.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n *Enkelipöydän* oli kattanut **Leena Virtanen**. Pöytä sai neljänneksi eniten ääniä.

Persoonallisin pöytä oli Pitkäljärven VPK:n "Keikkamuonaa"

PIKKUJOULUA VIETETTIIN TAMMENTERHOSSA

Tammenterho oli viritetty tunnelmalliseen pikkujoulunviettoon sunnuntaina 13.12. vastaanottaakseen ja tarjotakseen mukavat jouluiset antimet kuusineen, glögeineen, mehuineen ja piparkakuineen jupperilaisille vanhemmille ja lapsille. Piirileikkejä ja lauluja säestämään oli saatu **Eino Tammela** harmonikallaan, ja joulupukkikin oli luvannut pistäytyä. Kuudessa ja pöydillä loistivat kynttilät, ja piparien sekä vastaleivottujen pullien tuoksu oli jo ovella toivottamassa tervetulleeksi.

Odotukset olivat korkealla: nyt tulee runsaasti jupperilaislapsia nauttimaan yhdistyksen järjestämästä pikkujoulusta. Mutta kuinka kävikään?

Meitä aikuisia siellä oli vähän toistakymmentä, mutta lapsia vain kaksi. Kuitenkin nuo kaksi suloista tenavaa, **Maria** ja **Mika Tarvaksen Ella** ja **Sami**, olivat niin luontevia esiintyjä, että pelastivat juhlan täydellisesti. Ella osasi laulaa ja tanssia sellaisella bravuurilla, ettei siinä isommat olisi pärjänneetkään. Ja pikkuveli **Sami** otti oppia isolta siskolta. Pukilla olikin nyt aikaa enemmän keskittyä jutteluun ja lahjoja riitti aikuisillekin.

Ella viihtyi pukin sylissä.

Ella ja Sami tanssivat. Isä, äiti takanaan tarkkailevat.

Samia kiinnostaa, mikä kädessä pilkottaa

Räisäsen Seppo kätteli pukkia, ja soittajaa naurattaa.

PUULAN YRITTI- JA MARJAHERKUT OY EILA RÄISÄNEN

Eila Räisänen ehti vielä ennen joulua, viikonlopuna 19.-20.12., ilahduttaa meitä jupperilaisia myyntiesittelyllä Tammenterhossa. Kuvassa yhdistyksemme entinen puheenjohtaja **Silve Sahlan** Eilan tuotteita maistelemassa. -> ->

Yllätys hotellissa

Asuimme Xiamenissa *Holiday Inn Crown Plazassa*. Huoneista oli merinäköala. Palvelu hotellissa oli korkeaa tasoa.

Eniten nautin siitä, että vihdoin televisiona voi myös kuunnella eikä vain katsella. Fuzhoussa ei *East-China-TV*:stä tullut kuin kiinankielistä ohjelmaa, ulkomaiset elokuvat ja sarjat oli dupattu kiinan kielelle. Vain kaksi kertaa päivässä tuli englanninkielinen uutislähetys.

Nyt koin lisäksi yllätyksen. Siinä katsellessani elokuvakanaavaa kuvaan ilmestyi Kati Outinen, joka puhui selvää suomea! Seuraavalla viikolla esitettäisiin Kaurismaen "Kauas pilvet karkaavat". Syömmessä läikähti!

Gulangyu-saarella

Lähdimme ensimmäiseksi sataan, josta laiva vei meidät *Gulangyu* -saareen. Se on iso saari, asukkaita 24.000.

Saaren upein nähtävyys on *Underwater World Xiamen*, Vedenalainen maailma, suuri kakkerroksinen rakennus, jossa valtavissa akvaarioissa uiskentelevat monensortiset kalat haikaloista piraijoihin. Siellä on myös jättikilpikonnia, jotka eivät olleet lasiseinän suojassa. Sain päähäni viheltää lähimpänä olevalle, joka nousi kiviselle

reunukselle, ja mokoma sylkeä tössäytti minua kohti. Pystyin sentään väistymään. Vieressäni ollut kiinalaispoika katsoi minua kunnioittavasti.

niä metrejä korkea, melkoinen monumentti.

Leveän kadun vastapäisellä puolella on *Maon aukio*, jossa on myös huvipuisto. Siellä viikonloppuisin fuzhoulaiset viihtyvät perheineen. Siellä on lapsille erilaisia huvipuistolaitteita, aikuisille karaoke-lava ja iso tanssilava sekä teatteri.

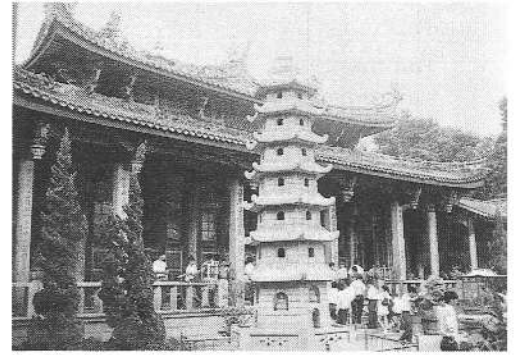
Viikonloppu Xiamenissa

Lähdimme viikonlopuksi *Xiameniin*. Se on merenrantakaupunki, joka sijaitsee 450 kilometrin päässä Fuzhousta kaakkoon. Xiamen on suosittu turistipaikka.

Tapsa valitsi lennon sijasta automatkan, ja tilasi Foreign Trade Centeristä 'limusiinin' ja kuskin. Auto oli tilava ja hyvin ilmastoitu. Kuski, joka ei osannut englantia, mutta oli ilmeisen kouliintunut kuljettamaan ulkomaalaisia, ajoi vakaasti ja rauhallisesti, vaikka liikenne moottoritieillä oli kiinalaista laatua. Saimme kaikessa rauhassa syventyä katselemaan 450 kilometrin verran maisemia ja kiinalaista elämää moottoritien varsilla.

Moottoritie halkoo vuoristoa ja osa tiestä on vielä rakenteilla. Montaa työkonetta ei näkynyt, vaan edelleen toimitaan miestyövoimalla. Tien varsia reunustivat vuorten rinteet ja alavilla paikoilla riisipellot. Molemmin puolin nelikaistaista moottoritietä oli paikka paikoin kyliä ja niiden liikekeskuksia. Hirvitti, kun ihmiset ylittivät moottoritietä ihan rauhassa kävelen.

Vuorten peittona olevat metsät näyttivät tiheiltä ja hyväkuntoisilta; mäntyä näkyi kasvavan runsaasti. Riisipelloilla oli sadonkorjuu meneillään. Töitä tehtiin sielläkin ilman koneita, härät ihmisten apuna. Riisilyhteet olivat kuivumassa moottoritien varsilla sekä eri suuntiin menevien kaistojen välimaastossa. Kiinnitin erityisesti huomiota siihen, miten vuorten hiekkaisia rinteitä maisemoitiin mm. betoniristikoilla ja kukkais-
tutuksilla. Tietulleja oli useita.

Xiamenin Temppeialueella

Sunnuntaina vietimme aamupäivän Temppeialueella, jossa on useita erilaisia pagodeja ja temppeleitä. Väkeä oli runsaasti.

Alueen yksityispuolella on buddhalaisluostari, ja eksyimme yhdessä vaiheessa sen käytäville yrittäessämme sateen vuoksi kulkea katettuja käytäviä pitkin. Kurkistin ohimennessäni ikkunasta suureen saliin, jossa oli pitkät pöydät ja penkit, joilla istuvat buddhalaismunkit olivat aloittamassa ruokailua. Tunsin itseni tirkistelijäksi ja kiiruhdin eteenpäin.

Alueella on myymälöitä, joista sai ostaa munkkien valmistamia taideteoksia, koriste-esineitä, koruja, veistoksia ym.

Viimeinen päivä Fuzhoussa

Tapsa lähti jo varhain golfaamaan. Soitti meille yhdentoista jälkeen, että 18 reikää ja 15 kilsaa on hukkittu, tulkaapa tytöt klubille lounaalle.

Golfkenttä klubirakennuksineen sijaitsee vuorten ympäröimässä, kauniissa ja vehreässä laaksossa.

Iltapäivällä menimme tupaantuliaisiin. Marja perheineen oli muuttanut hotellista vastavalmistuneeseen 28-kerroksiseen pilvenpiirtäjään.

Tupaantuliaisista poikkesimme aitoon, hämyisään kiinalaisbaariin. Siellä oli pimeää ja jotenkin pelottavaa, asiakkaina vain pari kiinalaista miestä meidän lisäksi.

Shanghai Eric

Tulokokemusteni vuoksi minulla oli melkoisia ennakkoluuloja saapuessani Shanghaiin lentoterminaaliiin. Nyt kuitenkin olo oli ihan toista. Minut otti suojelukseensa kenttävirkaillija, länsimaiselta nimeltään Eric, joka hoiti kaiken ja ohjasi minut lentokenttäravintolaan lähtöselvitystä odottamaan.

Eric tuli lähtöhetken lähestyessä minut ravintolasta hakeumaankin. Itse en ajankulkua olisi huomannut jutellessani pöydässäni olleen singaporelaisen yritysjohtajan kanssa. Hän kertoi näet käyneensä Suomessa kymmenen vuotta sitten opiskellessaan Euroopassa, ja suitsutti ihailuaan Suomen luonnolle, metsille, järville ja raikkaalle ilmalle.

Ericin osoittama huolenpito pyyhki mielestäni ikävät Shanghaiin tulokokemukset.

Kotiintulo

Vaikka yö Bangkokista Kööpenhaminaan oli rankka, sujui

matka hyvin. Taidan käyttää Thai-lentoyhtiötä vastaisuudessa, sillä palvelu pelasi.

Kuitenkin astuessani Kööpenhaminassa Finnairin vaatimattomaan pikku koneeseen tuntui ihanalta kuulla ihmisten puhuvan suomea, ja saada Hesari pitkästä aikaa käteen.

Sää ei Helsingissä suosinut kotiinpalaajaa, sillä heinäkuusta huolimatta oli pilvistä ja synkkää, mittarissa lämpöasteita vain 15. Kiinaan jäi aurinko ja 38 astetta varjossa.

**TEKSTI JA KUVAT:
Saini Lanu**

Muutamia kiänkielisiä päivittäin tarvittavia sanoja:

Ni Hau = Tervehdys

Ni Hau Ma = Mitä kuuluu?

Zait Sien = Näkemiin

Sie Sie = Kiitos

Zuo Bien = oikealle

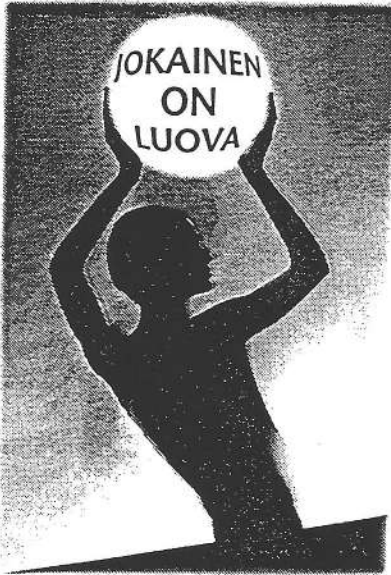
Yuo Bien = vasemmalle

Zian = eteenpäin

Ting = seis

Dong Dong = odota

**HYVÄÄ YSTÄVÄNPÄIVÄÄ!
14.2.1999**

Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus.

Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa, uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne.

Hyvässä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä luovuus on avain menestykseen.

Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

**KESKI-ESPOO-SEURA JULKAISI
HISTORIIKIN**

Keski-Espoo-seuran 14.11.98 julkaisema historiikki Keski-Espoo - kivikauden kylästä kaupunkikeskukseksi juhlisti seuran 10-vuotisjuhlaa.

PIENTALOKULTTUURIN JÄLJET ESPOON LAAKSOLAHDDESSA

Joy 4/98:ssa kirjoitin otsikolla "Kulttuurisaavutus Espoossa" Laaksolahden Huvilayhdistys ry:n 55-vuotisen olemassaolonsa kunniaksi julkaisemasta kirjasta "Pientalokulttuurin jäljet Espoon Laaksolahdessa", ja lupasin palata asiaan kirjan luettuani.

Kirjassa on hyvin paljon tuttua luettavaa, sillä jo kirjan ensimmäisessä luvussa Laaksolahden pientaloalueen syntyhistoriasta kerrottaessa samat asiat ovat jo aikaisemminkin olleet esillä meidän jupperilaisten omassa historiikissa. Se ei kuitenkaan vähennä teoksen arvoa eikä luettavuutta, sillä samoja asioita on hyvä katsoa ja kerrata eri näkökulmista.

Kirjan sisältö - tekstit ja valokuvat - on huolellista työtä. Kirja on hyvin monipuolinen myös tilastollisesti - voi sanoa, että tilastot käsittävät kaiken mahdollisen kaavoituksesta, rakentamisesta, väestöstä, jne. - jopa poliittiset voimasuhteetkin on kartoitettu. Tällainen teos onkin hyvä hakemisto myös tutkijoille. Kirjan erinomaisuuksiin voi lukea myös sen, että sen kirjoittajilla on ihan ajankohtainen ote sisältöön.

24. 1. 1999

Asiantuntijoiden mielestä Laaksolahti on juppimainen alue, jota leimaavat yksityisautot ja keskustan puuttuminen.

Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuvaan liittyvässä YTV:n tekemässä asiantuntija-aiorihessä vertailtiin neljää erilaista aluetta. Arvioinnin kohteena olivat Helsingin keskusta, Kontula/Myllypuro, Koivukylä/Rekola Vantaalta ja Laaksolahti Espoosta.

Eniten annan arvoa valokuville, varsinkin niille vanhemmille, joita valitettavasti oli melko vähän. Nyky-Laaksolahti, kuten tämä Jupperikin, alkaa olla jo niin etäällä siitä entisestä "Vihreästä idyllistä", jonka mahdollista katoamista kirjan viimeisessä luvussa aprikoidaan. On vain toivottava, että luvun toivorikas optimismi saa täyttymyksensä ja "vihreä idylli ei tuhoudu".

Pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuvaan liittyvässä YTV:n tekemässä asiantuntija-aiorihessä - josta kirjassakin puhutaan - suoritettua vertailun arvioissa Laaksolahtea luonnehditaan "juppimaiseksi". Yhdyn arvioon siltä osin, että mielestäni juuri se kaikkein arvokkain, vihrein ja historiallinen kohta Laaksolahdessa, eli Vanhalle Kuninkaantielle avautuva risteys, on mielestäni pilattu täysin valkoisilla, moderneilla ja liian tiheään "istutetuilla" juppitaloilla. Mutta niille ei valitettavasti voi enää mitään.

SL

LÄNSIVÄYLÄ

9

Asiantuntijaraati vertaili alueita pääkaupunkiseudulla

Juppimainen Laaksolahti, kaupunkimainen Kontula

Peika Salonen Laaksolahti herättää juppimaisen ja sulkeutuneen mielikuvan. Se kuuluu vain siellä asuville, joiden asumisrauhaa rikkoo läpiajoliikenne, arvioivat pääkaupunkiseudun tulevaisuuskuvaan pohtineet asiantuntijat.

Kaiken
takana
on
nainen !

La Sai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

PITKÄJÄRVEN VPK

Veteraaneja huolletaan

Veteraaniosasto järjestää 50 huollon, jossa selvitetään kunkin osallistujan henkilökohtainen kunto. Tapahtuma järjestetään kevään kuluessa jossain lähiseudun urheiluopistoissa. Seuraa palokunnan ilmoitustaulua! Lisätietoja Arskalta.

Palokuntamme vuokraa seuraavia tilojaan:

- saunaosasto 200mk
- kokoustilat (n. 20 hlölle) 150mk
- juhlatialisuus (sis. astiaston ja keittiön käytön) 300mk
- Ota yhteyttä asemamestari Janne Heikkilään
- p. 050-522 8988.

Tule mukaan vauhdikkaaseen toimintaamme!

Hälytysosaston harjoitukset torstaisin klo 18.30
Nuoriso-osaston harjoitusillat tiistaisin klo 17.30
Naisosasto kokoontuu joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona klo 18.30

Piip piip piip piip...

Suuren suosion saavuttanut palovaroittimen asennustoiminta jatkuu edelleen. Tulemme kotiisi asentamaan palovaroittimen ja opastamme sen käytössä. Ota yhteyttä Lasseen.

Hallituksen varsinaiset jäsenet ja varajäsenet vuonna 1999

Varsinainen jäsen

Aarre Varja
Juhani Jarnola
Camilla Blomqvist-Immonen, siht
Petri Jaatinen, pj
Tomi Alen
Janne Heikkilä

Varajäsen

Lasse Gustafsson
Martti Karhu
Tommi Kanermo
Iivo Lassila, vara pj
Heikki Side
Markku Eberhardt

Palokunnan päällystö vuonna 1999

Palokunnan päällikkö
* I varapäällikkö
Kalustonhoitaja
Asemamestari
* varahenkilöt
Nuorisotyönohjaaja
Naisosaston puheenjohtaja
Veteraaniosaston vetäjä

Lasse Gustafsson, p. 0400-458 167
Tommi Kanermo
Juhani Jarnola
Janne Heikkilä, p. 050-522 8988
Ville Vesa ja Tomi Alén
Janne Heikkilä
Tarja Gustafsson, p. 8547 814, k.
Aarre Varja

MENNÄÄNKÖ KONSERTTIIN?

1) Kun yhdistys ostaa vähintään 30 lippua johonkin konserttiin, se saa ne 50 markan hintaan (norm. 80 mk) ja lisäksi Tapiola Sinfonietta järjestää kuljetuksen konserttiin ja takaisin.

2) Kun yhdistys ostaa vähintään 10 normaali-hintaista lippua johonkin konserttiin, se saa kaksi vapaalippua kaupan päälle.

Kiinnostuneet ottakaa yhteys puh. 854 6054/- Saini Lanu

Huom! Paras konsti kerätä esim. 10 (12) hengen ryhmä konserttiin, on kysellä tutuilta ja naapureilta, ja vasta sen jälkeen ottaa yhteyttä minuun. Koska liput on ajoissa tilattava, olisi konserttiin meno varmistettava myös ajoissa.

**TAPIOLA
SINFONIETTA**

Kevät 1999

Helmikuu

Ma 8.2. klo 19.30

Tapiolasali

KAMARIMUSIIKKIKONSERTTI I

Pe 12.2. klo 19.30 ■■

Tapiolasali

Frank Morelli, fagotti
Tapiola Sinfoniettan puhaltajat

Beethoven/Sadlak: Musiikkia oopperasta "Fidelio"
Reinecke: Oktetto B-duuri op. 216
Mozart/Luoma: Konsertto fagotille
Orff: Musiikkia reoksesta "Carmina Burana"

**Ke 17.2. klo 18 ja
to 18.2. klo 18**

Tapiolasali

LASTENKONSERTTI

Kaikki liput: 30 mk

Maaliskuu

Ti 2.3. klo 19.30 ■

Tapiolasali

JUHLAKONSERTTI
ESPOON KULTTUURIKESKUS 10 V.

Jean-Jacques Kantorow
Monica Groop, mezzosopraano

Vladimir Mendelssohn: Sinfonia (ke.)
Wagner: Wesendonk Lieder
Sostakovitš: Kamarisinfonia nro 83a

Ma 8.3. klo 19.30 ■

Temppeliaukion kirkko, Helsinki

MUSICA NOVA HELSINKI

Martyn Brabbins
Jaana Kärkkäinen, piano

Kalevi Aho: Kamarisinfonia (1992)
György Ligeti: Pianokonsertto (1985-88)
Thomas Adès: Kamarisinfonia (1990)
Kimmo Hakola: Sinfonietta (1998)

**To 11.3. klo 18 ja
pe 12.3. klo 18**

Tapiolasali

KOKO PERHEEN TOIVEKONSERTTI
(Oma toiveesi 31.1.99 mennessä, kuponki tässä esitteessä)

Tuomas Kyyhkynen, piano

Haydn: Pianokonsertto D-duuri

Maaliskuu

To 18.3. klo 19.30 ■

Tapiolasali

MOZART VII

Okko Kamu
Tuija Hakkila, piano

Mozart: Pianokonsertto nro 8 C-duuri
KV 246 "Lützow"
Pianokonsertto nro 23 A-duuri KV 488
J.C. Bach: Sinfonia nro 2 D-duuri

Pe 26.3. klo 19.30 ■■

Tapiolasali

MOZART VIII

Jean-Jacques Kantorow
Laura Mikkola, piano

Mozart: Pianokonsertto nro 11 F-duuri KV 413
Pianokonsertto nro 22 Es-duuri KV 482
Haydn: Sinfonia nro 49 f-molli "La Passione"

Ma 29.3. klo 19.30

Tapiolasali

KAMARIMUSIIKKIKONSERTTI II

Huhtikuu

Pe 9.4. klo 19.30 ■

Tapiolasali

Thomas Zehetmair, joht. & viulu

Schubert: Alkusoitto c-molli
Mendelssohn: Viulukonsertto d-molli
Beethoven: Sinfonia nro 7 A-duuri op. 92

Ma 12.4. klo 19.30

Tapiolasali

KAMARIMUSIIKKIKONSERTTI III

Pe 16.4. klo 19.30 ■■

Tapiolasali

Wolf-Dieter Hauschild
Raphael Wallfisch, sello

Britten: Sinfonia sellolle ja orkesterille op. 68
Schumann: Sinfonia nro 3 Es-duuri op. 97
"Reiniläinen"

Pe 23.4. klo 19.30 ■

Temppeliaukion kirkko

Peter Oundjian
Rádek Babarak, käyrätorvi

Beethoven: Sinfonia nro 1 C-duuri op. 21
Michael Gandolfi: Points of Departure
Mozart: Käyrätorvikonsertto

Pe 30.4. klo 18

Tapiolasali

VAPPUKONSERTTI

Ernest Martínez-Izquierdo
Ginesa Ortega, laulu

Manuel de Falla: Noiduttu rakkaus
Roberto Gerhard: Alegrias
Juan Cristostomo de Arriaga: Sinfonia d-molli

Erillisenä muistutuksena mainittakoon, että maaliskuussa Espoon Kulttuurikeskus täyttää 10 vuotta, ja juhlii merkkipäiväänsä mm. Tapiola Sinfoniettan juhlakonsertilla Tapiolasalissa tiistaina 2.3. klo 19.30.

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin alkaa taas toimia entiseen tapaan torstaisin klo 18-19. Ensimmäinen kerta on torstaina 11.2. Uusina vetäjinä on Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhla kirja on edelleen jaossa ja myynnissä.

Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella edelleen joka keskiviikko klo 19 alkaen.

Muistattehan, että Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304

TOIMIKUNNAT 1999

Toimikunnat pitävät vuoden alussa järjestäytymiskokouksen ja esittävät johtokunnalle lyhyen toimintasuunnitelman. Vuoden lopussa toimikunnat esittävät lyhyen selonteon toiminnastaan.

PERINNE- JA TIEDOTUSTOIMIKUNTA

Perinteen tallennus ja lehden toimituksen avustaminen

<u>Lanu Saini</u> Kaivosmäki 8	854 6054
Laine Olavi Jupperinmäki 4	854 6866
Mattila Pirjo Kaivoskuja 3	854 5004
Räisänen Seppo Kaivoskuja 10	854 6487
Silve Sahlan Tammipäänpolku 5 A	854 7363
Tarvas Ari Tammipääntie 14	854 6250
Tarvas Juhani Tammipääntie 14	854 6250

KAAVA- JA YMPÄRISTÖTOIMIKUNTA

Asemakaavoituksen ja ympäristön seuranta

<u>Puromies Merja</u> Palomäenrinne 6	853 3087
Ala-Peijari Tapio Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
Haapamäki Kai Kalliotie 17 A	854 3384
Hertell Sirpa Yhteistuvantie 1	852 1773
Holopainen Jouni Riihiniityntie 42	853 4340
Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353
Sahlan Silve Tammipäänpolku 5 A	854 7363
Savola Eino Palomäentie 10 A	853 2794

SJOITUSTOIMIKUNTA

Yhdistyksen varainhoidon ohjaus

<u>Räisänen Seppo</u> Kaivoskuja 10	854 6487
Haapamäki Kai Kalliotie 17 A	854 3384
Laine Olavi Jupperinmäki 4	854 6866
Westerlund Rainer Yhteistuvantie 1	852 1773

Toimikunnat voivat täydentää itseään vuoden mittaan. Luettelossa on alieivattu se johtokunnan jäsen, joka on vastuussa toimikuntansa kokoonkutsumisesta.

TALKOO- JA TAMMENTERHOTOIMIKUNTA

Talkoiden sekä ulkoilu- ja urheilutapahtumien toteutus. Toimitilan ylläpito ja korjaukset.

<u>Haapamäki Kai</u> Kalliotie 17 A	854 3384
Ala-Peijari Tapio Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
Lehto Lasse Tammipää 2	853 3093
Puromies Merja Palomäenrinne 6	853 3087
Tarvainen Erkki Peltotie 10	854 5396
Tarvas, Maria Pitkäjärventie 48	852 3418
Westerlund Rainer Yhteistuvantie 1	852 1773
Vuokila Erkki Peltotie 13 B	852 3603

VIRKISTYSTOIMIKUNTA

Harrastus- ja virkistystoiminnan sekä yhdistyksen tilaisuuksien ideointi ja järjestely.

<u>Lanu Saini</u> Kaivosmäki 8	854 6054
Arhoma Lotte Tammipääntie 45	854 8902
Laine Laura Riihiniityntie 9 B	853 3458
Lehto Lasse Tammipää 2	853 3093
Mönkkönen Kalevi Ojankulma 2	855 5542
Puomio Eeva-Riitta Peltorinteenkuja 1	852 1353
Sahlan Silve Tammipäänpolku 5 A	854 7363
Tarvas Maria Pitkäjärventie 48	852 3418
Virtanen Leena Tammipääntie 26 B	853 4304
Westerlund Rainer Yhteistuvantie 1	852 1773

